KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.1.2021 r.
COM(2021) 4 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego decyzji Rady

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG ustanowionym na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dotyczącego zmiany rozdziału IIa oraz załączników I i II do Protokołu 10 do Porozumienia EOG w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów

ZAŁĄCZNIK

Dok. nr 20/00862-1

Sprawa nr 20/00862

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

Nr […]

z dnia […] r.

zmieniająca protokół 10 do Porozumienia EOG w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG"), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Właściwe przepisy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny[1] oraz rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny[2] zastąpiono właściwymi przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny[3], rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego[4] oraz rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny[5].

(2) Prawodawstwo Unii Europejskiej dotyczące środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne zostało zmienione, w szczególności decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r. ustanawiającą program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym[6].

(3) Postanowienia protokołu 10 do Porozumienia EOG należy dostosować do zmian w prawodawstwie Unii Europejskiej, by zagwarantować równoważny poziom bezpieczeństwa.

---

1 Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.
2 Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.
3 Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.
4 Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1.
5 Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558.
6 Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168.

(4) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)[7] włączono do Porozumienia decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 154/2018[8].

(5) Niniejsza decyzja Wspólnego Komitetu EOG nie powinna mieć zastosowania do Islandii i Liechtensteinu. Pod warunkiem przyjęcia nowej decyzji mogłaby ona jednak zostać otwarta dla tych państw.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić protokół 10 do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół 10 do Porozumienia zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1) Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem r., pod warunkiem dokonania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG*. Niniejszą dyrektywę stosuje się od dnia 15 marca 2021 r.

2) Do czasu dokonania notyfikacji, o których mowa w ust. 1, Unia Europejska i Norwegia stosują niniejszą decyzję tymczasowo od dnia 15 marca 2021 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG

[7] Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

[8] Dz.U. L 183 z 19.7.2018, s. 23.

* [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

ZAŁĄCZNIK

1. Rozdział IIa art. 9a–9g (ŚRODKI BEZPIECZEŃSTWA STOSOWANE PRZEZ ORGANY CELNE) protokołu 10 do Porozumienia otrzymuje brzmienie:

ROZDZIAŁ IIa

ŚRODKI BEZPIECZEŃSTWA STOSOWANE PRZEZ ORGANY CELNE

Artykuł 9a

Definicje

Na użytek niniejszego rozdziału:

a) „ryzyko” oznacza prawdopodobieństwo i wpływ zdarzenia odnoszącego się do wprowadzania, wyprowadzania, tranzytu, przewozu i końcowego wykorzystania towarów przemieszczanych pomiędzy obszarem celnym jednej z Umawiających się Stron a obszarem celnym krajów trzecich oraz do obecności towarów niebędących przedmiotem swobodnego obrotu, które to ryzyko stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa i ochrony Umawiających się Stron, dla zdrowia publicznego, środowiska lub konsumentów;

b) „zarządzanie ryzykiem” oznacza systematyczne rozpoznawanie ryzyka oraz wdrażanie wszelkich środków niezbędnych, aby ograniczyć możliwość jego wystąpienia. Obejmuje ono działania takie jak: zbieranie danych i informacji, analiza i ocena ryzyka, zalecanie i podejmowanie działań oraz regularne monitorowanie i przegląd procesu oraz jego wyników w oparciu źródła i strategie określone przez Umawiające się Strony lub na poziomie międzynarodowym;

c) „przesyłki z korespondencją” oznaczają listy, pocztówki, listy napisane alfabetem Braille’a oraz druki niepodlegające należnościom celnym przywozowym ani wywozowym;

d) „przesyłka ekspresowa” oznacza przesyłkę przewożoną za pośrednictwem lub w ramach odpowiedzialności zintegrowanej usługi polegającej na nadaniu, transporcie, odprawie celnej i dostawie paczek w ustalonym z góry terminie, przy jednoczesnym zapewnieniu możliwości śledzenia aktualnej lokalizacji przesyłek, a także zachowaniu nad nimi kontroli, w trakcie całego procesu świadczenia usługi;

e) „towary w przesyłce pocztowej” oznaczają towary inne niż przesyłki z korespondencją zawarte w paczce lub pakiecie pocztowym i przewożone na odpowiedzialność lub przez operatora mającego siedzibę na terytorium Umawiającej się Strony i wyznaczonego przez nią do świadczenia usług międzynarodowych podlegających Światowej Konwencji Pocztowej przyjętej w dniu 10 lipca 1984 r. pod egidą Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz przewożone zgodnie z postanowieniami tej konwencji;

f) „zgłoszenie celne” oznacza czynność, przez którą osoba w wymaganej formie i w określony sposób wyraża zamiar objęcia towaru określoną procedurą celną, wskazując w stosownych przypadkach wszelkie szczegółowe ustalenia, które mają mieć zastosowanie;

g) „deklaracja do czasowego składowania” oznacza czynność, przez którą dana osoba powiadamia – w wymaganej formie i w określony sposób – że towary zostały objęte czasowym składowaniem.

Artykuł 9b

Przepisy ogólne dotyczące bezpieczeństwa i ochrony

1. Umawiające się Strony zobowiązują się do ustanowienia i stosowania w odniesieniu do przewozu towarów z krajów trzecich lub do krajów trzecich środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne określonych w niniejszym rozdziale i w związku z tym do zapewnienia równorzędnego poziomu bezpieczeństwa i ochrony na swoich granicach zewnętrznych.

2. Umawiające się Strony powstrzymują się przed stosowaniem środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne określonych w niniejszym rozdziale przy przewozie towarów między swoimi obszarami celnymi.

3. Umawiające się Strony konsultują się przed zawarciem jakiejkolwiek umowy z państwem trzecim w dziedzinach objętych niniejszym rozdziałem w celu zapewnienia jej spójności z niniejszym Porozumieniem, w szczególności jeżeli projekt takiej umowy zawiera postanowienia stanowiące odstępstwo od środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne określonych w niniejszym rozdziale.

Artykuł 9c

Zgłoszenia poprzedzające wprowadzenie i wyprowadzenie towarów

1. Do celów związanych z bezpieczeństwem i ochroną towary wprowadzane na obszary celne Umawiających się Stron z państw trzecich obejmuje się przywozową deklaracją skróconą, z wyjątkiem towarów przewożonych środkami transportu przemieszczającymi się jedynie po wodach terytorialnych lub w przestrzeni powietrznej obszarów celnych bez zatrzymywania się na tych obszarach.

2. Do celów związanych z bezpieczeństwem i ochroną towary wyprowadzane z obszarów celnych Umawiających się Stron, których miejscem przeznaczenia są państwa trzecie, obejmuje się wywozową deklaracją skróconą, z wyjątkiem towarów przewożonych środkami transportu przemieszczającymi się jedynie po wodach terytorialnych lub w przestrzeni powietrznej obszarów celnych bez zatrzymywania się na tych obszarach.

3. Przywozową lub wywozową deklarację skróconą składa się przed wprowadzeniem towarów na obszary celne Umawiających się Stron lub wyprowadzeniem ich z tych obszarów.

4. Jeżeli w przypadku istnienia obowiązku złożenia przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej w odniesieniu do towarów wprowadzanych na obszary celne Umawiających się Stron lub wyprowadzanych z tych obszarów deklaracji tej nie złożono, jedna z osób, o których mowa w ust. 5 lub 6, niezwłocznie składa taką deklarację lub, jeżeli organy celne wyrażą na to zgodę, zamiast deklaracji składa zgłoszenie celne lub deklarację do czasowego składowania zawierające co najmniej dane wymagane w przypadku przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej. W takich okolicznościach organy celne przeprowadzają analizę ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony w odniesieniu do tych towarów na podstawie zgłoszenia celnego lub deklaracji do czasowego składowania.

5. Każda Umawiająca się Strona wyznacza osoby odpowiedzialne za składanie wywozowych deklaracji skróconych, a także wskazuje organy właściwe do ich otrzymywania.

6. Przywozową deklarację skróconą składa przewoźnik.

Niezależnie od obowiązków przewoźnika przywozową deklarację skróconą może złożyć jedna z następujących osób:

a) importer lub odbiorca lub inna osoba, w których imieniu lub na których rzecz działa przewoźnik;

b) każda osoba, która jest w stanie przedstawić dane towary lub doprowadzić do ich przedstawienia w urzędzie celnym pierwszego wprowadzenia.

Jeżeli w konkretnych przypadkach nie ma możliwości uzyskania wszystkich danych przewidzianych w przywozowej deklaracji skróconej niezbędnych do przeprowadzenia analizy ryzyka do celów związanych z bezpieczeństwem i ochroną od osób, o których mowa w akapicie pierwszym, inne osoby dysponujące takimi danymi, którym przysługują odpowiednie prawa do ich przekazania, mogą mieć obowiązek przekazania takich danych.

Każda osoba przekazująca dane przewidziane w przywozowej deklaracji skróconej ponosi odpowiedzialność za przekazane przez siebie dane.

7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 6 do daty wdrożenia systemu teleinformatycznego, o którym mowa w załączniku I art. 1 ust. 1, każda Umawiająca się Strona wskazuje osoby mające obowiązek złożenia przywozowej deklaracji skróconej, sposoby składania takiej deklaracji, wymiany informacji z nią związanych oraz składania wniosków o jej sprostowanie lub unieważnienie.

8. Organy celne Umawiających się Stron mogą określić przypadki, w których jako przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej można użyć zgłoszenia celnego lub deklaracji do czasowego składowania, pod warunkiem że:

a) zgłoszenie celne lub deklaracja do czasowego składowania zawierają wszystkie dane wymagane w przypadku przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej; oraz

b) takie zgłoszenie zastępcze złożono przed upływem terminu we właściwym urzędzie celnym, w którym należałoby złożyć przywozową lub wywozową deklarację skróconą.

9. W załączniku I określono:

– system teleinformatyczny na potrzeby przywozowych deklaracji skróconych,

– formę i dane przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej,

– wyjątki od obowiązku składania przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej,

– miejsce składania przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej,

– terminy składania przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej,

– ustalenia techniczne dotyczące systemów teleinformatycznych wykorzystywanych do składania przywozowych deklaracji skróconych,

– ustalenia z zakresu finansowania dotyczące odpowiedzialności, zobowiązań i oczekiwań w ramach wdrażania i funkcjonowania systemu kontroli importu 2,

– inne postanowienia niezbędne w celu zapewnienia stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 9d

Upoważniony przedsiębiorca

1. Umawiająca się Strona przyznaje, z zastrzeżeniem kryteriów określonych w załączniku II do niniejszego Porozumienia, status „upoważnionego przedsiębiorcy” do celów związanych z bezpieczeństwem każdemu przedsiębiorcy mającemu siedzibę na jej obszarze celnym.

Upoważniony przedsiębiorca korzysta z ułatwień odnoszących się do kontroli celnych w zakresie bezpieczeństwa.

Z zastrzeżeniem zasad i warunków określonych w ust. 2 status upoważnionego przedsiębiorcy przyznany przez Umawiającą się Stronę jest uznawany przez drugą Umawiającą się Stronę bez uszczerbku dla kontroli celnych, w szczególności w celu wdrożenia umów z państwami trzecimi, które przewidują mechanizmy wzajemnego uznawania statusu upoważnionego przedsiębiorcy.

2. W załączniku II określono:

– zasady dotyczące przyznawania statusu upoważnionego przedsiębiorcy, w szczególności kryteria przyznawania tego statusu i warunki stosowania tych kryteriów,

– rodzaj ułatwień, które mogą zostać przyznane,

– zasady dotyczące zawieszenia, unieważnienia i cofnięcia statusu upoważnionego przedsiębiorcy,

– sposób wymiany między Umawiającymi się Stronami informacji dotyczących ich upoważnionych przedsiębiorców,

– inne środki niezbędne w celu stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 9e

Kontrole celne w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz zarządzanie ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa i ochrony

1. Kontrole celne w zakresie bezpieczeństwa i ochrony inne niż kontrole losowe opierają się głównie na analizie ryzyka – przeprowadzanej z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych w celu identyfikacji i oceny ryzyka oraz przyjęcia niezbędnych środków zapobiegawczych – na podstawie kryteriów opracowanych przez Umawiające się Strony**.**

2. Kontrole celne w zakresie bezpieczeństwa i ochrony przeprowadza się w ramach wspólnego zarządzania ryzykiem w oparciu o wymianę informacji na temat ryzyka i wyników analizy ryzyka między organami celnymi Umawiających się Stron. Poprzez swój udział w Komitecie Kodeksu Celnego, o którym mowa w rozdziale IIa art. 9h ust. 4, organ celny Norwegii przyczynia się do ustanawiania wspólnych kryteriów i norm ryzyka, środków kontroli oraz priorytetowych obszarów kontroli związanych z danymi zawartymi w przywozowych i wywozowych deklaracjach skróconych. Kontrole oparte na takich informacjach i kryteriach przeprowadza się bez uszczerbku dla innych kontroli celnych.

3. Umawiające się Strony wykorzystują wspólny system zarządzania ryzykiem do celów wymiany informacji dotyczących ryzyka, informacji dotyczących wdrażania wspólnych kryteriów i norm ryzyka, wspólnych priorytetowych obszarów ryzyka oraz zarządzania kryzysowego w sprawach celnych, a także wyników analiz ryzyka i wyników kontroli.

~~4.~~ Umawiające się Strony uznają równoważność swoich systemów zarządzania ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa i ochrony.

5. Wspólny Komitet EOG przyjmuje środki niezbędne w celu stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 9f

Monitorowanie wdrażania środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne

1. Wspólny Komitet określa sposób, w jaki Umawiające się Strony mają monitorować wdrażanie niniejszego rozdziału oraz przeprowadzać kontrolę przestrzegania postanowień niniejszego rozdziału i załączników do niniejszego Porozumienia.

2. Monitorowanie, o którym mowa w ust. 1, może przyjąć postać:

– okresowej oceny wdrażania niniejszego rozdziału, a w szczególności równoważności środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne,

– badania mającego na celu poprawę stosowania niniejszego rozdziału lub zmianę jego postanowień, zmierzającą do lepszej realizacji jego celów,

– organizowania tematycznych spotkań ekspertów obydwu Umawiających się Stron i audytów procedur administracyjnych, w tym wizyt na miejscu.

3. Wspólny Komitet dopilnowuje, aby środki przyjmowane na podstawie niniejszego artykułu zapewniały ochronę praw zainteresowanych przedsiębiorców.

Artykuł 9g

Ochrona tajemnicy służbowej i danych osobowych

Informacje, którymi wymieniają się Umawiające się Strony w ramach środków ustanowionych w niniejszym rozdziale, są objęte ochroną tajemnicy służbowej i danych osobowych określoną w przepisach obowiązujących w tej dziedzinie na terytorium Umawiającej się Strony, która je otrzymuje.

Informacje te w szczególności nie mogą być przekazywane dalej osobom innymi niż właściwe organy Umawiającej się Strony, która je otrzymuje, ani wykorzystywane przez te organy do celów innych niż cele określone w niniejszym Porozumieniu.

2. ZAŁĄCZNIK I do protokołu 10 do Porozumienia otrzymuje brzmienie:

ZAŁĄCZNIK I

PRZYWOZOWE I WYWOZOWE DEKLARACJE SKRÓCONE

TYTUŁ I

PRZYWOZOWA DEKLARACJA SKRÓCONA

Artykuł 1

System teleinformatyczny na potrzeby przywozowych deklaracji skróconych

1. Teleinformatyczny system kontroli importu 2 (ICS2) wykorzystuje się w celu:

a) przedkładania, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych i innych informacji dotyczących

tych deklaracji, związanych z analizą ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony w zakresie kontroli celnej, w tym wsparcia ochrony lotnictwa cywilnego, i związanych ze środkami, które należy przyjąć na podstawie wyników tej analizy;

b) wymiany informacji dotyczących danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej i wyników analizy ryzyka w odniesieniu do przywozowych deklaracji skróconych, dotyczących innych informacji niezbędnych do przeprowadzenia tej analizy ryzyka oraz dotyczących środków przyjętych na podstawie analizy ryzyka, w tym zaleceń dotyczących miejsc kontroli i wyników tych kontroli;

c) wymiany informacji na potrzeby monitorowania i oceny wdrożenia wspólnych kryteriów i norm ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz środków kontroli i priorytetowych obszarów kontroli.

2. Daty opracowania i uruchomienia wersji w ramach stopniowego wdrażania systemu teleinformatycznego, o którym mowa w niniejszym załączniku, są określone w projekcie systemu kontroli importu 2 w ramach UKC (ICS2) w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2151[9].

Oczekuje się, że Umawiające się Strony będą gotowe w tym samym czasie na każdą wersję z chwilą rozpoczęcia okresu wdrażania. Jeżeli zostanie to uznane za stosowne, Umawiające się Strony mogą w przypadku każdej kolejnej wersji zezwolić przedsiębiorcom na stopniowe przyłączanie się do systemu do końca okresu wdrażania. Umawiające się Strony publikują terminy i instrukcje przeznaczone dla przedsiębiorców na swojej stronie internetowej.

3. Przedsiębiorcy korzystają ze zharmonizowanego interfejsu dla przedsiębiorców, opracowanego we wzajemnym porozumieniu przez Umawiające się Strony, do przedkładania informacji, składania wniosków o sprostowanie, składania wniosków o unieważnienie, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych oraz do wymiany powiązanych informacji z organami celnymi.

4. Organy celne Umawiających się Stron mogą zezwolić na wykorzystywanie handlowych, portowych lub transportowych systemów informacyjnych na potrzeby składania danych przewidzianych w przywozowej deklaracji skróconej, pod warunkiem że systemy takie zawierają niezbędne dane, a dane te są dostępne w terminach określonych w art. 7.

Artykuł 2

Forma i treść przywozowej deklaracji skróconej

1. Przywozowa deklaracja skrócona oraz powiadomienie o przybyciu towarów na statku morskim lub na statku powietrznym zawierają dane przewidziane w następujących kolumnach załącznika B do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446[10]:

[9] Okres wdrażania wersji 1 ICS2: od dnia 15.03.2021 r. do dnia 1.10.2021 r.; okres wdrażania wersji 2 ICS2: od dnia 1.03.2023 r. do dnia 2.10.2023 r.; okres wdrażania wersji 3 ICS2: od dnia 1.03.2024 r. do dnia 1.10.2024 r.;
decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168).

[10] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) xxx (Dz.U. L, , s.).

a) F10–F16;

b) F20–F33;

c) F40–F45;

d) F50 i F51;

e) G2.

Dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej są zgodne z odpowiednimi formatami, kodami i powtarzalnością określonymi w załączniku B do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447[11] oraz wprowadzane w sposób zgodny z uwagami zawartymi w tych załącznikach.

2. Dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej można dostarczyć poprzez przedłożenie więcej niż jednego zestawu danych przez różne osoby.

3. Do składania wniosków o sprostowanie lub unieważnienie przywozowej deklaracji skróconej lub zawartych w niej danych stosuje się system teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 1.

W przypadku gdy o sprostowanie lub unieważnienie danych przewidzianych w przywozowej deklaracji skróconej wnoszą różne osoby, każda z tych osób może wnosić o sprostowanie lub unieważnienie tylko tych danych, które sama przekazała.

4. Organy celne Umawiającej się Strony, które zarejestrowały przywozową deklarację skróconą, niezwłocznie powiadamiają osobę, która złożyła wniosek o sprostowanie lub unieważnienie, o swojej decyzji dotyczącej rejestracji lub odrzucenia wniosku.

Jeżeli wniosek o sprostowanie lub unieważnienie danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej zostanie złożony przez osobę inną niż przewoźnik, organy celne powiadamiają o tym fakcie również przewoźnika, o ile przewoźnik zwrócił się o przekazanie mu takiego powiadomienia i dysponuje dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1.

5. Zgodnie z art. 9c ust. 8 Porozumienia do dnia wdrożenia wersji 3 systemu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, Umawiające się Strony mogą prowadzić analizę ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony w oparciu o zgłoszenie tranzytowe złożone w systemie NCTS zgodnie z Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej[12], w tym wymianę informacji dotyczących analizy ryzyka między zaangażowanymi Umawiającymi się Stronami, w odniesieniu do towarów transportowanych drogą morską, śródlądową drogą wodną, transportem drogowym i kolejowym. System NCTS jest systemem teleinformatycznym umożliwiającym komunikację między Umawiającymi się Stronami oraz między Umawiającymi się Stronami a przedsiębiorcami do celów związanych z dokonywaniem zgłoszenia celnego w odniesieniu do tranzytu, obejmującą wszystkie dane wymagane w przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej oraz powiadomienia związane z tymi towarami.

---

[11] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558), ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) xxx (Dz.U. L, , s.).

[12] Konwencja między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Austrii, Republiką Finlandii, Republiką Islandii, Królestwem Norwegii, Królestwem Szwecji i Konfederacją Szwajcarską o wspólnej procedurze tranzytowej z dnia 20 maja 1987 r. (Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2, w tym wcześniejsze i przyszłe zmiany uzgodnione przez Wspólny Komitet wyżej wymienionej konwencji).

Przed wdrożeniem wersji 3 systemu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego załącznika, Umawiające się Strony oceniają, czy po tej dacie organy celne mogą kontynuować prowadzenie analizy ryzyka w oparciu o zgłoszenie tranzytowe zawierające dane przewidziane w przywozowej deklaracji skróconej złożonej w systemie NCTS[13], i w stosownych przypadkach dokonują zmiany niniejszego Porozumienia.

Artykuł 3

Zwolnienie z obowiązku składania przywozowej deklaracji skróconej

1. Przywozowej deklaracji skróconej nie wymaga się w odniesieniu do następujących towarów:

a) energii elektrycznej;

b) towarów wprowadzanych rurociągiem;

c) przesyłek z korespondencją;

d) towarów w przesyłkach pocztowych, zgodnie z poniższym:

   1) jeżeli przesyłki pocztowe transportuje się drogą lotniczą, a ich ostatecznym miejscem przeznaczenia jest Umawiająca się Strona – do daty przewidzianej na wdrożenie wersji 1 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1;

   2) jeżeli przesyłki pocztowe transportuje się drogą lotniczą, a ich ostatecznym miejscem przeznaczenia jest państwo trzecie lub terytorium trzecie – do daty przewidzianej na wdrożenie wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1;

   3) jeżeli przesyłki pocztowe transportuje się drogą morską, śródlądową drogą wodną, transportem drogowym lub kolejowym – do daty przewidzianej na wdrożenie wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1;

e) towarów, w przypadku których dozwolone jest ustne zgłoszenie celne lub zwykłe przekroczenie granicy na zasadach określonych przez Umawiające się Strony, pod warunkiem że nie są przewożone na podstawie umowy przewozu;

f) towarów znajdujących się w bagażu osobistym podróżnych;

g) towarów objętych karnetami ATA i CPD, pod warunkiem że nie są przewożone na podstawie umowy przewozu;

h) towarów uprawnionych do zwolnień zgodnie z Konwencją wiedeńską o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 r., Konwencją wiedeńską o stosunkach konsularnych z dnia 24 kwietnia 1963 r. i innymi konwencjami konsularnymi lub Konwencją nowojorską o misjach specjalnych z dnia 16 grudnia 1969 r.;

i) broni i sprzętu wojskowego wprowadzanych na obszar celny jednej z Umawiających się Stron przez organy odpowiedzialne za obronę wojskową terytorium w ramach

[13] System NCTS zaktualizowano w taki sposób, aby uwzględniał nowe wymagania w zakresie bezpieczeństwa przewidziane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającym unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1), zmienionym ostatnio rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/632 z dnia 17 kwietnia 2019 r. (Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 54). Wdrożenie etapowej aktualizacji systemu NCTS przewidziano w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2151.

transportu wojskowego lub transportu prowadzonego na wyłączny użytek władz wojskowych;

j) następujących towarów wprowadzanych na obszar celny jednej z Umawiających się Stron bezpośrednio z instalacji morskich eksploatowanych przez osobę mającą siedzibę na obszarze celnym jednej z Umawiających się Stron:

1) towarów, które zostały wprowadzone na te instalacje morskie w celu ich budowy, naprawy, konserwacji lub adaptacji;

2) towarów, które wykorzystano do zamontowania we wspomnianych instalacjach morskich lub użyto jako wyposażenia tych instalacji;

3) środków użytych lub zużytych we wspomnianych instalacjach morskich;

4) odpadów innych niż niebezpieczne we wspomnianych instalacjach morskich;

k) towarów zawartych w przesyłkach, których wartość rzeczywista nie przekracza 22 EUR, pod warunkiem że organy celne w porozumieniu z przedsiębiorcą zaakceptują przeprowadzenie analizy ryzyka z wykorzystaniem informacji zawartych w systemie stosowanym przez przedsiębiorcę lub dostarczonych przez ten system, zgodnie z poniższym:

1) jeżeli towary znajdują się w przesyłkach ekspresowych transportowanych drogą lotniczą – do daty przewidzianej na wdrożenie wersji 1 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1;

2) jeżeli towary transportuje się drogą lotniczą w przesyłkach innych niż pocztowe lub ekspresowe – do daty przewidzianej na wdrożenie wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1;

3) jeżeli towary transportuje się drogą morską, śródlądową drogą wodną, transportem drogowym lub kolejowym – do daty przewidzianej na wdrożenie wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1;

l) towarów przemieszczanych na podstawie formularza NATO 302 przewidzianego w Umowie między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych, sporządzonej w Londynie dnia 19 czerwca 1951 r. lub na podstawie formularza UE 302 przewidzianego w art. 1 pkt 51 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446;

m) towarów wprowadzanych na terytorium jednej z Umawiających się Stron z Ceuty i Melilli, Helgolandu, Republiki San Marino, Watykanu, gminy Livigno oraz szwajcarskich eksklaw celnych Samnaun i Sampuoir;

n) następujących towarów przewożonych na pokładzie statków wodnych i powietrznych:

1) towarów, które dostarczono w celu zamontowania ich jako części lub akcesoria tych statków wodnych i powietrznych;

2) towarów umożliwiających działanie silników, maszyn i innych urządzeń znajdujących się na tych statkach wodnych lub powietrznych;

3) artykułów żywnościowych i innych produktów przeznaczonych do konsumpcji lub sprzedaży na pokładzie;

o) produktów rybołówstwa morskiego i innych produktów wydobytych z morza poza obszarami celnymi Umawiających się Stron przez ich statki rybackie;

p) statków, i przewożonych na nich towarów, wpływających na wody terytorialne jednej z Umawiających się Stron wyłącznie w celu załadowania na pokład zaopatrzenia bez łączenia się z którymkolwiek obiektem portowym;

q) majątku ruchomego gospodarstwa domowego zdefiniowanego w prawodawstwie odpowiednich Umawiających się Stron, pod warunkiem że nie jest on przewożony na mocy umowy przewozu.

2. Przywozowa deklaracja skrócona nie jest wymagana w przypadkach określonych w umowie międzynarodowej w zakresie bezpieczeństwa zawartej między Umawiającą się Stroną a państwem trzecim, z zastrzeżeniem procedury określonej w art. 9b ust. 3 niniejszego Porozumienia.

3. Przywozowa deklaracja skrócona nie jest wymagana w przypadkach, gdy towary czasowo opuszczają obszary celne Umawiających się Stron podczas transportu morskiego lub powietrznego między dwoma punktami tych obszarów celnych bez zatrzymywania się w państwie trzecim.

Artykuł 4

Miejsce złożenia przywozowej deklaracji skróconej

1. Przywozową deklarację skróconą składa się w urzędzie celnym właściwym dla dozoru celnego w miejscu, w którym środek transportu przewożący towary dociera lub – w stosownych przypadkach – ma zgodnie z przeznaczeniem dotrzeć na obszar celny jednej z Umawiających się Stron z państwa trzeciego lub terytorium trzeciego, zwanym dalej urzędem celnym pierwszego wprowadzenia.

2. W przypadku gdy przywozowa deklaracja skrócona zostaje złożona poprzez przedłożenie więcej niż jednego zestawu danych lub poprzez przedłożenie minimalnego zestawu danych, osoba przedkładająca częściowy lub minimalny zestaw danych dokonuje tego w urzędzie celnym, który zgodnie z jej wiedzą powinien być urzędem celnym pierwszego wprowadzenia. Jeżeli osoba ta nie zna miejsca na obszarach celnych Umawiających się Stron, do którego środek transportu przewożący towary ma zgodnie z oczekiwaniem dotrzeć w pierwszej kolejności, urząd celny pierwszego wprowadzenia można określić na podstawie miejsca, do którego towary są wysyłane.

3. Organy celne Umawiających się Stron mogą zezwolić na złożenie przywozowej deklaracji skróconej w innym urzędzie celnym, jeżeli urząd ten niezwłocznie przekaże lub udostępni w formie elektronicznej niezbędne dane urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia.

Artykuł 5

Rejestracja przywozowej deklaracji skróconej

1. Organy celne rejestrują każde przedłożenie danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej po jej otrzymaniu i niezwłocznie powiadamiają zgłaszającego lub jego przedstawiciela o jej rejestracji oraz przekazują tej osobie numer MRN zgłoszenia i datę rejestracji.

2. Od daty wdrożenia wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, organy celne niezwłocznie powiadamiają przewoźnika o rejestracji, o ile zwrócił się on o przekazanie takiego powiadomienia i dysponuje dostępem do tego systemu teleinformatycznego, w którym przywozową deklarację skróconą złożyła osoba inna niż przewoźnik.

Artykuł 6

Złożenie przywozowej deklaracji skróconej

W przypadku gdy nie ma zastosowania żadne ze zwolnień z obowiązku złożenia przywozowej deklaracji skróconej określonych w art. 10 Porozumienia oraz art. 3, dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej dostarcza się w następujący sposób:

a) w przypadku towarów przewożonych transportem lotniczym

   1) począwszy od daty wdrożenia wersji 1 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, przewoźnicy ekspresowi przedkładają w przypadku wszystkich przesyłek minimalny zestaw danych;

   2) począwszy od daty wdrożenia wersji 1 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, operatorzy pocztowi przedkładają w przypadku wszystkich przesyłek, których ostatecznym miejscem przeznaczenia jest Umawiająca się Strona, minimalny zestaw danych;

   3) począwszy od daty wdrożenia wersji 2 tego systemu poprzez przedłożenie co najmniej jednego zestawu danych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1;

b) w przypadku towarów przewożonych transportem morskim, żeglugą śródlądową, transportem drogowym lub kolejowym – począwszy od daty wdrożenia wersji 3 tego systemu poprzez przedłożenie co najmniej jednego zestawu danych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1.

Artykuł 7

Terminy składania przywozowej deklaracji skróconej

1. Jeżeli towary wprowadza się na obszary celne Umawiających się Stron drogą morską, przywozową deklarację skróconą składa się w następujących terminach:

a) w przypadku przesyłek kontenerowych, innych niż gdy zastosowanie ma lit. c) lub d), najpóźniej 24 godziny przed załadowaniem towarów na statek, na którym mają one zostać wprowadzone na obszary celne Umawiających się Stron;

b) w przypadku przesyłek masowych/luzem, innych niż gdy zastosowanie ma lit. c) lub d), najpóźniej cztery godziny przed przybyciem statku do pierwszego portu wprowadzenia na obszary celne Umawiających się Stron;

c) co najmniej dwie godziny przed przybyciem statku do pierwszego portu wprowadzenia na obszary celne Umawiających się Stron w przypadku towarów przywożonych z któregokolwiek z następujących miejsc:

   1) Grenlandii;

   2) Wysp Owczych;

   3) Islandii;

   4) portów na Morzu Bałtyckim, Morzu Północnym, Morzu Czarnym i Morzu Śródziemnym;

   5) wszystkich portów w Maroku;

d) w przypadku przemieszczeń innych niż gdy zastosowanie ma lit. c), pomiędzy terytorium znajdującym się poza obszarami celnymi Umawiających się Stron

a francuskimi departamentami zamorskimi, Azorami, Maderą lub Wyspami Kanaryjskimi, jeżeli podróż trwa krócej niż 24 godziny – co najmniej dwie godziny przed przybyciem do pierwszego portu wprowadzenia na obszary celne Umawiających się Stron.

2. Jeżeli towary wprowadza się na obszary celne Umawiających się Stron drogą powietrzną, pełne dane przywozowej deklaracji skróconej przedkłada się możliwie jak najwcześniej, a w każdym przypadku w następujących terminach:

a) dla lotów trwających krócej niż cztery godziny – najpóźniej do czasu rzeczywistego odlotu statku powietrznego;

b) dla pozostałych lotów – najpóźniej na cztery godziny przed przybyciem statku powietrznego do pierwszego portu lotniczego na obszarach celnych Umawiających się Stron.

3. Począwszy od daty wdrożenia wersji 1 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, operatorzy pocztowi i przewoźnicy ekspresowi przedkładają co najmniej minimalny zestaw danych przywozowej deklaracji skróconej możliwie jak najwcześniej, a najpóźniej przed załadunkiem towarów na statek powietrzny, na którym mają one zostać wprowadzone na obszary celne Umawiających się Stron.

4. Począwszy od daty wdrożenia wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, przedsiębiorcy inni niż operatorzy pocztowi i przewoźnicy ekspresowi przedkładają co najmniej minimalny zestaw danych przywozowej deklaracji skróconej możliwie jak najwcześniej, a najpóźniej przed załadunkiem towarów na statek powietrzny, na którym mają one zostać wprowadzone na obszary celne Umawiających się Stron.

5. Począwszy od daty wdrożenia wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w przypadku gdy w terminach, o których mowa w ust. 3 i 4, przedłożono tylko minimalny zestaw danych przywozowej deklaracji skróconej, pozostałe dane przedkłada się w terminie określonym w ust. 2.

6. Do daty wdrożenia wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, minimalny zbiór danych przywozowej deklaracji skróconej przedłożony zgodnie z ust. 3 uznaje się za pełną przywozową deklarację skróconą w odniesieniu do towarów w przesyłkach pocztowych, których ostatecznym miejscem przeznaczenia jest Umawiająca się Strona, oraz w odniesieniu do towarów w przesyłkach ekspresowych o wartości rzeczywistej nieprzekraczającej 22 EUR.

7. Jeżeli towary wprowadza się na obszary celne Umawiających się Stron koleją, przywozową deklarację skróconą składa się w następujących terminach:

a) jeżeli podróż pociągiem z ostatniego dworca kolejowego znajdującego się w państwie trzecim do urzędu celnego pierwszego wprowadzenia trwa krócej niż dwie godziny, najpóźniej godzinę przed przybyciem towarów na miejsce, dla którego dany urząd celny jest właściwy;

b) we wszystkich pozostałych przypadkach najpóźniej dwie godziny przed przybyciem towarów na miejsce, dla którego dany urząd celny pierwszego wprowadzenia jest właściwy.

8. Jeżeli towary wprowadza się na obszary celne Umawiających się Stron w ramach transportu drogowego, przywozową deklarację skróconą składa się najpóźniej godzinę przed przybyciem towarów na miejsce, dla którego dany urząd celny pierwszego wprowadzenia jest właściwy.

9. Jeżeli towary wprowadza się na obszary celne Umawiających się Stron śródlądową drogą wodną, przywozową deklarację skróconą składa się najpóźniej dwie godziny przed przybyciem towarów na miejsce, dla którego dany urząd celny pierwszego wprowadzenia jest właściwy.

10. Jeżeli towary wprowadza się na obszary celne Umawiających się Stron za pomocą środka transportu, który sam jest transportowany aktywnym środkiem transportu, terminem złożenia przywozowej deklaracji skróconej jest termin mający zastosowanie do aktywnego środka transportu.

11. Terminy, o których mowa w ust. 1–10, nie mają zastosowania w przypadku działania siły wyższej.

12. Z zastrzeżeniem procedury, o której mowa w art. 9b ust. 3 Porozumienia, terminy wymienione w ust. 1–10 nie mają zastosowania, jeżeli umowy międzynarodowe w zakresie bezpieczeństwa pomiędzy Umawiającą się Stroną a krajami trzecimi stanowią inaczej.

Artykuł 8

Analiza ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony oraz kontrole celne w zakresie bezpieczeństwa i ochrony w odniesieniu do przywozowych deklaracji skróconych

1. Analiza kończona jest przed przybyciem towarów do urzędu celnego pierwszego wprowadzenia, o ile przywozowa deklaracja skrócona została złożona w terminie wskazanym w art. 7 i pod warunkiem, chyba że dojdzie do wykrycia ryzyka lub zajdzie konieczność przeprowadzenia dodatkowej analizy ryzyka.

Nie naruszając przepisów akapitu pierwszego, pierwszą analizę ryzyka dotyczącą towarów, które mają zostać wprowadzone na obszary celne Umawiających się Stron drogą powietrzną, przeprowadza się jak najszybciej po otrzymaniu minimalnego zestawu danych przywozowej deklaracji skróconej, o którym mowa w art. 7 ust. 3 i 4.

2. Urząd celny pierwszego wprowadzenia kończy analizę ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony po następującej wymianie informacji za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1:

a) niezwłocznie po rejestracji urząd celny pierwszego wprowadzenia udostępnia dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej organom celnym Umawiających się Stron wskazanym w tych danych oraz organom celnym Umawiających się Stron, które zarejestrowały w systemie teleinformatycznym informacje dotyczące ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony, które odpowiadają danym zawartym w tej przywozowej deklaracji skróconej;

b) w terminach określonych w art. 7 organy celne Umawiających się Stron, o których mowa w lit. a), przeprowadzają analizę ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony, a w przypadku stwierdzenia wystąpienia ryzyka udostępniają wyniki urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia;

c) urząd celny pierwszego wprowadzenia uwzględnia informacje na temat wyników analizy ryzyka przekazane przez organy celne Umawiających się Stron, o których mowa w lit. a), w celu przeprowadzenia analizy ryzyka;

d) urząd celny pierwszego wprowadzenia udostępnia wyniki przeprowadzonej analizy ryzyka organom celnym Umawiających się Stron, które wniosły wkład w przeprowadzenie analizy ryzyka, oraz tym, których przemieszczanie towarów potencjalnie dotyczy;

e) urząd celny pierwszego wprowadzenia powiadamia o zakończeniu analizy ryzyka następujące osoby, o ile zwróciły się one o przekazywanie im takiego powiadomienia i dysponują dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1:

– zgłaszający lub jego przedstawiciel;

– przewoźnik, jeżeli jest osobą inną niż zgłaszający i jego przedstawiciel.

3. Jeżeli urząd celny pierwszego wprowadzenia wymaga dodatkowych informacji na temat danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej na potrzeby zakończenia analizy ryzyka, analiza taka kończona jest po otrzymaniu stosownych informacji.

W tym celu urząd celny pierwszego wprowadzenia zwraca się o udzielenie takich informacji do osoby, która złożyła przywozową deklarację skróconą, lub – w stosownych przypadkach – do osoby, która przekazała dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej. Jeżeli taka osoba nie jest przewoźnikiem, urząd celny pierwszego wprowadzenia przekazuje stosowne informacje przewoźnikowi, o ile przewoźnik zażądał takiej informacji i dysponuje dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1.

4. W przypadku gdy urząd celny pierwszego wprowadzenia ma uzasadnione powody, by przypuszczać, że towary wprowadzane drogą powietrzną mogą stanowić poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa lotnictwa, żąda on, by przesyłka przed jej załadowaniem na statek powietrzny udający się na obszary celne Umawiających się Stron została poddana kontroli bezpieczeństwa z uwagi na fakt, że stanowi ona ładunek i przesyłkę wysokiego ryzyka zgodnie z częścią I pkt VI art. 66h i 66hf załącznika XIII do Porozumienia EOG, gdzie ustanowiono szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego.

Urząd celny pierwszego wprowadzenia powiadamia następujące osoby, o ile dysponują one dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1:

a) zgłaszający lub jego przedstawiciel;

b) przewoźnik, jeżeli jest osobą inną niż zgłaszający i jego przedstawiciel.

Po otrzymaniu powiadomienia osoba, która złożyła przywozową deklarację skróconą, lub – w stosownych przypadkach – osoba, która przedłożyła dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej, przekazuje urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia wyniki tej kontroli bezpieczeństwa oraz wszelkie istotne informacje z tym związane. Analiza ryzyka kończona jest dopiero po uzyskaniu wspomnianych informacji.

5. W przypadku gdy urząd celny pierwszego wprowadzenia ma uzasadnione powody, by uznać, że towary wprowadzane drogą powietrzną lub przesyłka kontenerowa wprowadzana drogą morską, jak określono w art. 7 ust. 1 lit. a), stanowią tak poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i ochrony, że wymagane jest natychmiastowe działanie, nakazuje on, by ładunek nie był ładowany na dany środek transportu.

Urząd celny pierwszego wprowadzenia powiadamia następujące osoby, o ile dysponują one dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1:

a) zgłaszający lub jego przedstawiciel;

b) przewoźnik, jeżeli jest osobą inną niż zgłaszający i jego przedstawiciel.

Powiadomienia tego dokonuje się niezwłocznie po wykryciu takiego ryzyka, a w przypadku wprowadzania przesyłki kontenerowej drogą morską, o czym mowa w art. 7 ust. 1 lit. a), najpóźniej w ciągu 24 godzin od otrzymania przez przewoźnika przywozowej deklaracji

skróconej lub, w stosownych przypadkach, danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej.

Urząd celny pierwszego wprowadzenia informuje również niezwłocznie o tym powiadomieniu organy celne Umawiających się Stron i udostępnia im odpowiednie dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej.

6. Jeżeli stwierdzono, że dana przesyłka stanowi zagrożenie, którego charakter wymaga podjęcia natychmiastowych działań po przybyciu środka transportu, urząd celny pierwszego wprowadzenia podejmuje takie działania po przybyciu towarów.

7. Po zakończeniu analizy ryzyka urząd celny pierwszego wprowadzenia może zalecić, za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, najbardziej odpowiednie miejsce i środki do przeprowadzenia kontroli.

Urząd celny właściwy dla miejsca, które wskazano w zaleceniu jako najbardziej odpowiednie do przeprowadzenia kontroli, podejmuje decyzję w sprawie kontroli i udostępnia za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, wyniki tej decyzji wszystkim urzędom celnym Umawiających się Stron, których przemieszczanie towarów potencjalnie dotyczy, najpóźniej w momencie przedstawienia towarów w urzędzie celnym pierwszego wprowadzenia.

8. Urzędy celne udostępniają wyniki swoich kontroli celnych w zakresie bezpieczeństwa i ochrony innym organom celnym Umawiających się Stron za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w przypadku gdy:

a) organy celne oceniają ryzyka jako znaczne i wymagające kontroli celnej, a wyniki kontroli potwierdzają wystąpienie zdarzenia niosącego ryzyko; lub

b) wyniki kontroli nie potwierdzają wystąpienia zdarzenia powodującego ryzyko, natomiast zainteresowany organ celny uznaje, że to zagrożenie stanowi znaczne ryzyko w innym miejscu na obszarach celnych Umawiających się Stron; lub

c) jest to konieczne na potrzeby jednolitego stosowania postanowień niniejszego Porozumienia.

Umawiające się Strony wymieniają informacje dotyczące ryzyk wymienionych w lit. a) i b) w ramach systemu, o którym mowa w art. 9e ust. 3 Porozumienia.

9. W przypadku gdy na obszary celne Umawiających się Stron wprowadzane są towary, które zwolniono z wymogu złożenia przywozowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c)–f), h)–m), o) i q), analizę ryzyka przeprowadza się po przedstawieniu towarów.

10. Towary przedstawione organom celnym mogą zostać zwolnione po przeprowadzeniu analizy ryzyka i uzyskaniu wyników tej analizy oraz – w stosownych przypadkach – po podjęciu środków umożliwiających zwolnienie takich towarów.

11. Analizę ryzyka przeprowadza się również w przypadku sprostowania danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 2 ust. 3 i 4. W takiej sytuacji, nie naruszając terminu określonego w ust. 5 akapit trzeci dla przesyłek kontenerowych wprowadzanych drogą morską, analiza ryzyka kończona jest niezwłocznie po otrzymaniu takich danych, chyba że dojdzie do wykrycia ryzyka lub zajdzie konieczność przeprowadzenia dodatkowej analizy ryzyka.

Artykuł 9

Dostarczanie danych przywozowej deklaracji skróconej przez inne osoby

1. Począwszy od daty przewidzianej na wdrożenie wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, jeżeli w odniesieniu do tych samych towarów przewożonych transportem lotniczym co najmniej jedna osoba inna niż przewoźnik zawarła co najmniej jedną dodatkową umowę przewozu objętą co najmniej jednym lotniczym listem przewozowym, zastosowanie mają następujące zasady:

a) osoba wydająca lotniczy list przewozowy informuje osobę, która zawarła z nią umowę przewozu, o wydaniu takiego lotniczego listu przewozowego;

b) w przypadku zawarcia umowy o wspólnym załadunku towarów osoba wydająca lotniczy list przewozowy informuje osobę, z którą zawarła taką umowę, o wydaniu takiego lotniczego listu przewozowego;

c) przewoźnik i każda z osób wydających lotniczy list przewozowy przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości wszystkich osób, które nie udostępniły im danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej;

d) w przypadku gdy osoba wystawiająca lotniczy list przewozowy nie udostępnia danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej swojemu partnerowi umowy, który wystawia lotniczy list przewozowy jej lub jej partnerowi umowy, z którym zawarła umowę o wspólnym załadunku towarów, osoba, która nie udostępniła wymaganych danych, przekazuje te dane urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia.

2. Począwszy od daty przewidzianej na wdrożenie wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w przypadku gdy operator pocztowy nie udostępnia danych wymaganych do celów przywozowej deklaracji skróconej dotyczącej przesyłek pocztowych przewoźnikowi zobowiązanemu do przedłożenia pozostałych danych zawartych w deklaracji za pośrednictwem tego systemu, zastosowanie mają następujące zasady:

a) operator pocztowy miejsca przeznaczenia, w przypadku gdy towary są wysyłane do Umawiających się Stron, lub operator pocztowy Umawiających się Stron pierwszego wprowadzenia, w przypadku gdy towary są przewożone tranzytem przez Umawiające się Strony, przekazują te dane urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia; oraz

b) przewoźnik przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości operatora pocztowego, który nie udostępnił mu danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej.

3. Począwszy od daty przewidzianej na wdrożenie wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w przypadku gdy przewoźnik ekspresowy nie udostępnia danych wymaganych do celów przywozowej deklaracji skróconej dotyczącej przesyłek ekspresowych przewożonych transportem lotniczym przewoźnikowi, zastosowanie mają następujące zasady:

a) przewoźnik ekspresowy przekazuje te dane urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia; oraz

b) przewoźnik przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości przewoźnika ekspresowego, który nie udostępnił mu danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej.

4. Począwszy od daty przewidzianej na wdrożenie wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, jeżeli, w przypadku transportu morskiego lub wodnego śródlądowego, w odniesieniu do tych samych towarów co najmniej jedna osoba inna niż

przewoźnik zawarła co najmniej jedną dodatkową umowę przewozu objętą co najmniej jednym konosamentem, zastosowanie mają następujące zasady:

a) osoba wydająca konosament informuje osobę, która zawarła z nią umowę przewozu, o wydaniu takiego konosamentu;

b) w przypadku zawarcia umowy o wspólnym załadunku towarów osoba wydająca konosament informuje osobę, z którą zawarła taką umowę, o wydaniu konosamentu;

c) przewoźnik i każda z osób wydających konosament przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości wszystkich osób, które zawarły z nimi umowę przewozu i nie udostępniły im danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej;

d) osoba wydająca konosament przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości odbiorcy wskazanego w konosamencie, dla którego nie ma konosamentów stanowiących jego podstawę, który nie udostępnił jej danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej;

e) w przypadku gdy osoba wystawiająca konosament nie udostępniła danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej swojemu partnerowi umowy, który wystawia konosament jej lub jej partnerowi umowy, z którym zawarła umowę o wspólnym załadunku towarów, osoba, która nie udostępniła wymaganych danych, przekazuje te dane urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia;

f) jeżeli odbiorca wskazany w konosamencie, dla którego nie ma konosamentów stanowiących jego podstawę, nie udostępnia danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej osobie wystawiającej ten konosament, przekazuje te dane urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia.

Artykuł 10

Zmiana trasy statku morskiego lub statku powietrznego przybywającego na obszar celny Umawiających się Stron

1. Począwszy od daty przewidzianej na wdrożenie wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w przypadku gdy trasa statku powietrznego zostaje zmieniona, wskutek czego statek ten przybędzie w pierwszej kolejności do urzędu celnego znajdującego się w kraju, który w przywozowej deklaracji skróconej nie został wskazany jako kraj przejazdu, faktyczny urząd celny pierwszego wprowadzenia wyszukuje za pośrednictwem tego systemu dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej, wyniki analizy ryzyka oraz zalecenia kontrolne wystosowane przez planowany urząd celny pierwszego wprowadzenia.

2. Począwszy od daty przewidzianej na wdrożenie wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w przypadku gdy trasa statku morskiego zostaje zmieniona, wskutek czego statek ten przybędzie w pierwszej kolejności do urzędu celnego znajdującego się w kraju, który w przywozowej deklaracji skróconej nie został wskazany jako kraj przejazdu, faktyczny urząd celny pierwszego wprowadzenia wyszukuje za pośrednictwem tego systemu dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej, wyniki analizy ryzyka oraz zalecenia kontrolne wystosowane przez planowany urząd celny pierwszego wprowadzenia.

TYTUŁ II

USTALENIA TECHNICZNE DOTYCZĄCE SYSTEMU KONTROLI IMPORTU 2

Artykuł 11

System kontroli importu 2

1. ICS2 wspiera komunikację między przedsiębiorcami a Umawiającymi się Stronami do celów spełnienia wymogów dotyczących przywozowej deklaracji skróconej, analizy ryzyka przeprowadzanej przez organy celne Umawiających się Stron do celów bezpieczeństwa i ochrony oraz środków w dziedzinie ceł mających na celu ograniczenie tego ryzyka, w tym kontroli celnych w zakresie bezpieczeństwa i ochrony, oraz komunikacji między Umawiającymi się Stronami do celów spełnienia wymogów dotyczących przywozowej deklaracji skróconej.

2. ICS2 składa się z następujących wspólnych komponentów opracowanych na poziomie Unii:

a) wspólnego interfejsu dla przedsiębiorców;

b) wspólnego repozytorium.

3. Norwegia opracowuje krajowy system przywozu jako komponent krajowy dostępny w Norwegii.

4. Norwegia może opracować krajowy interfejs dla przedsiębiorców jako komponent krajowy dostępny w Norwegii.

5. ICS2 stosuje się do:

a) przedkładania, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych, wnioskach o sprostowanie i wnioskach o unieważnienie zgodnie z art. 10 Porozumienia i załącznikiem I;

b) otrzymywania, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych, pochodzących ze zgłoszeń, o których mowa art. 10 Porozumienia i załączniku I;

c) przedkładania, przetwarzania i przechowywania informacji dotyczących przybycia i zgłoszeń przybycia statku morskiego lub statku powietrznego zgodnie z art. 10 Porozumienia i załącznikiem I;

d) otrzymywania, przetwarzania i przechowywania informacji dotyczących przedstawiania towarów organom celnym Umawiających się Stron zgodnie z art. 10 Porozumienia i załącznikiem I;

e) otrzymywania, przetwarzania i przechowywania informacji dotyczących wniosków w sprawie przeprowadzenia analizy ryzyka i jej wyników, zaleceń związanych z kontrolą, decyzji w sprawie kontroli, a także wyników kontroli zgodnie z art. 10 i 12 Porozumienia i załącznikiem I;

f) otrzymywania, przetwarzania, przechowywania i przekazywania powiadomień i informacji przedsiębiorcom i od przedsiębiorców zgodnie z art. 10 i 12 Porozumienia i załącznikiem I;

g) przedkładania, przetwarzania i przechowywania przez przedsiębiorców informacji wymaganych przez organy celne Umawiających się Stron zgodnie z art. 10 i 12 Porozumienia i załącznikiem I.

6. ICS2 jest wykorzystywany przez Umawiające się Strony do celów wsparcia monitorowania i oceny wdrażania wspólnych kryteriów i norm ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz środków kontroli i priorytetowych obszarów kontroli, o których mowa w art. 12 Porozumienia.

7. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień przedsiębiorców do celów dostępu do wspólnych komponentów ICS2 przeprowadza się z wykorzystaniem systemu UUM&DS, o którym mowa w art. 13.

8. Uwierzytelnianie i weryfikację uprawnień urzędników Umawiających się Stron do celów dostępu do wspólnych komponentów ICS2 przeprowadza się z wykorzystaniem usług sieciowych świadczonych przez Unię.

9. Zharmonizowany interfejs dla przedsiębiorców stanowi punkt wejścia do ICS2 dla przedsiębiorców zgodnie z art. 1.

10. Zharmonizowany interfejs dla przedsiębiorców jest kompatybilny ze wspólnym repozytorium ICS2, o którym mowa w ust. 12–14.

11. Zharmonizowany interfejs dla przedsiębiorców wykorzystuje się do celów przedkładania informacji, składania wniosków o sprostowanie, składania wniosków o unieważnienie, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych oraz powiadomieniach o przybyciu, a także do wymiany informacji między Umawiającymi się Stronami a przedsiębiorcami.

12. Umawiające się Strony wykorzystują wspólne repozytorium ICS2 do celów przetwarzania danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych, wnioskach o sprostowanie, wnioskach o unieważnienie, powiadomieniach o przybyciu, a także informacji dotyczących przedstawiania towarów, informacji dotyczących wniosków o przeprowadzenie analizy ryzyka i jej wyników, zaleceń związanych z kontrolą, decyzji w sprawie kontroli, wyników kontroli oraz informacji wymienianych z przedsiębiorcami.

13. Umawiające się Strony wykorzystują wspólne repozytorium ICS2 do celów statystycznych i przeprowadzania oceny, a także do celów wymiany informacji zawartych w przywozowej deklaracji skróconej między Umawiającymi się Stronami.

14. Wspólne repozytorium ICS2 jest kompatybilne ze zharmonizowanym interfejsem dla przedsiębiorców, krajowymi interfejsami dla przedsiębiorców, o ile zostały opracowywane przez Umawiające się Strony, oraz z krajowymi systemami przywozu.

15. Organ celny Umawiającej się Strony wykorzystuje wspólne repozytorium do celów konsultacji z organem celnym innej Umawiającej się Strony zgodnie z art. 10 i 12 Porozumienia i załącznika I przed zakończeniem analizy ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony. Organ celny Umawiającej się Strony wykorzystuje wspólne repozytorium również do celów konsultacji z inną Umawiającą się Stroną w sprawie zalecanych kontroli, decyzji podejmowanych w związku z zalecanymi kontrolami oraz w sprawie wyników kontroli celnych w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zgodnie z art. 10 i 12 Porozumienia i załącznika I.

16. Krajowy interfejs dla przedsiębiorców, o ile został opracowany przez Umawiające się Strony, stanowi punkt wejścia do ICS2 dla przedsiębiorców zgodnie z art. 1, w przypadku gdy wniosek jest skierowany do Umawiającej się Strony prowadzącej krajowy interfejs dla przedsiębiorców.

17. Jeżeli chodzi o przedkładanie informacji, sprostowania, unieważnienie, przetwarzanie, przechowywanie danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych oraz powiadomienia o przybyciu, a także wymianę informacji między Umawiającymi się Stronami

a przedsiębiorcami, przedsiębiorcy mogą zdecydować się na korzystanie z krajowego interfejsu dla przedsiębiorców, o ile został opracowany, lub ze zharmonizowanego interfejsu dla przedsiębiorców.

18. Krajowy interfejs dla przedsiębiorców, o ile został opracowany, jest kompatybilny ze wspólnym repozytorium ICS2.

19. Po opracowaniu krajowego interfejsu dla przedsiębiorców Norwegia informuje Unię o tym fakcie.

20. Organy celne Umawiających się Stron wykorzystują krajowy system przywozu do celów wymiany danych zawartych w przywozowych deklaracjach skróconych, pochodzących ze zgłoszeń, o których mowa w art. 10 Porozumienia, wymiany informacji i powiadomień ze wspólnym repozytorium w zakresie informacji dotyczących przybycia statku morskiego lub statku powietrznego, informacji dotyczących przedstawiania towarów, przetwarzania wniosków o przeprowadzenie analizy ryzyka, wymiany i przetwarzania informacji dotyczących wyników analizy ryzyka, zaleceń związanych z kontrolą, decyzji w sprawie kontroli i wyników kontroli.

21. Krajowy system przywozu wykorzystuje się także w przypadkach, gdy organ celny Umawiającej się Strony zwróci się o dalsze informacje do przedsiębiorców i je otrzyma.

22. Krajowy system przywozu jest kompatybilny ze wspólnym repozytorium.

23. Krajowy system przywozu jest kompatybilny z systemami opracowanymi na szczeblu krajowym do celów wyszukiwania informacji, o których mowa w ust. 20.

Artykuł 12

Funkcjonowanie systemu kontroli importu 2 oraz szkolenie dotyczące korzystania z niego

1. Unia rozwija, testuje i wdraża wspólne komponenty systemu oraz zarządza tymi komponentami. Norwegia opracowuje, testuje i wdraża krajowe komponenty systemu oraz zarządza tymi komponentami.

2. Norwegia zapewnia interoperacyjność krajowych komponentów systemu ze wspólnymi komponentami systemu.

3. Unia zapewnia utrzymanie wspólnych komponentów systemu, a Norwegia zapewnia utrzymanie swoich krajowych komponentów systemu.

4. Umawiające się Strony zapewniają nieprzerwane działanie systemów teleinformatycznych.

5. Unia może zmieniać wspólne komponenty systemów teleinformatycznych w celu naprawy usterek, dodania nowych lub zmiany istniejących funkcji.

6. Unia powiadamia Norwegię o zmianach i aktualizacjach wspólnych komponentów.

7. Norwegia powiadamia Unię o zmianach i aktualizacjach krajowych komponentów, które mogą mieć wpływ na funkcjonowanie wspólnych komponentów.

8. Umawiające się Strony podają do wiadomości publicznej informacje na temat zmian i aktualizacji systemów teleinformatycznych, o których mowa w ust. 6 i 7.

9. W przypadku czasowej awarii ICS2 zastosowanie ma plan ciągłości działania określony przez Umawiające się Strony.

10. Umawiające się Strony informują się wzajemnie o niedostępności systemów teleinformatycznych będącej skutkiem chwilowej awarii.

11. Unia wspiera Norwegię w zakresie wykorzystywania i funkcjonowania wspólnych komponentów systemów teleinformatycznych poprzez zapewnianie odpowiednich materiałów szkoleniowych.

Artykuł 13

Platforma Jednolitego Zarządzania Użytkownikami i Podpisu Cyfrowego

1. Platforma Jednolitego Zarządzania Użytkownikami i Podpisu Cyfrowego (zwana dalej „UUM&DS") umożliwia komunikację między systemami zarządzania tożsamością i dostępem Umawiających się Stron, o których mowa w ust. 6, do celów zapewnienia urzędnikom i przedsiębiorcom Umawiających się Stron bezpiecznego uprawnionego dostępu do systemów teleinformatycznych.

2. Platforma UUM&DS składa się z następujących wspólnych komponentów:

a) system zarządzania dostępem;

b) system zarządzania administracyjnego.

3. Platformę UUM&DS wykorzystuje się do zapewnienia uwierzytelnienia i weryfikacji dostępu:

a) przedsiębiorców – do celów uzyskania dostępu do ICS2;

b) urzędników Umawiających się Stron – do celów uzyskania dostępu do wspólnych komponentów ICS2 oraz do celów utrzymania platformy UUM&DS i zarządzania tą platformą.

4. Umawiające się Strony wdrażają system zarządzania dostępem w celu walidacji żądań o udzielenie dostępu składanych przez przedsiębiorców w ramach platformy UUM&DS poprzez współdziałanie z systemami zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników Umawiających się Stron, o których to systemach mowa w art. 6.

5. Umawiające się Strony wdrażają system zarządzania administracyjnego w celu zarządzania regułami uwierzytelniania i autoryzacji w celu walidacji tożsamości przedsiębiorców do celów udzielania dostępu do systemów teleinformatycznych.

6. Umawiające się Strony ustanawiają system zarządzania uprawnieniami i tożsamością użytkowników w celu zapewnienia:

a) bezpiecznej rejestracji i przechowywania danych identyfikacyjnych przedsiębiorców;

b) bezpiecznej wymiany podpisanych i zaszyfrowanych danych identyfikacyjnych przedsiębiorców.

Artykuł 14

Zarządzanie danymi, odpowiedzialność za dane i bezpieczeństwo danych

1. Umawiające się Strony zapewniają, aby dane zarejestrowane na poziomie krajowym odpowiadały danym zarejestrowanym we wspólnych komponentach systemu oraz aby dane te były aktualne.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 Umawiające się Strony zapewniają, aby następujące dane odpowiadały danym we wspólnym repozytorium ICS2 oraz aby dane te były aktualne:

a) dane zarejestrowane na poziomie krajowym i przekazywane z krajowego systemu przywozu do wspólnego repozytorium;

b) dane otrzymane ze wspólnego repozytorium i przekazywane do krajowego systemu przywozu.

3. Przedsiębiorca, który przekazuje dane ze wspólnych komponentów ICS2 do wspólnego interfejsu dla przedsiębiorców lub je w nim rejestruje, może uzyskać dostęp do takich danych lub przetwarzać takie dane.

4. W przypadku danych we wspólnych komponentach ICS2:

a) Umawiająca się Strona, której przedsiębiorca przekaże takie dane za pomocą zharmonizowanego interfejsu dla przedsiębiorców do wspólnego repozytorium, może uzyskać do nich dostęp we wspólnym repozytorium i je przetwarzać. W razie potrzeby Umawiająca się Strona może również uzyskać dostęp do tych informacji zarejestrowanych w zharmonizowanym interfejsie dla przedsiębiorców;

b) Umawiająca się Strona, która przekazuje takie dane do wspólnego repozytorium lub je w nim rejestruje, może uzyskać dostęp do takich danych lub je przetwarzać;

c) inna Umawiająca się Strona może również uzyskać dostęp do danych, o których mowa w lit. a) i b) powyżej, lub przetwarzać takie dane, jeżeli Strona ta uczestniczy w analizie ryzyka lub procesie kontroli, do których odnoszą się wspomniane dane, zgodnie z art. 10 i 12 Porozumienia i załącznikiem I;

d) Komisja we współpracy z Umawiającymi się Stronami może przetwarzać te dane do celów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i art. 11 ust. 6 załącznika I. Komisja i Umawiające się Strony mogą uzyskać dostęp do wyników takiego przetwarzania.

5. Umawiające się Strony mogą uzyskać dostęp do danych we wspólnym komponencie ICS2 zarejestrowanych we wspólnym repozytorium przez Unię. Unia może przetwarzać te dane.

6. Unia jest systemowym właścicielem wspólnych komponentów.

7. Norwegia jest systemowym właścicielem swoich komponentów krajowych.

8. Unia zapewnia bezpieczeństwo wspólnych komponentów, a Norwegia zapewnia bezpieczeństwo swoich komponentów krajowych.

9. Do tych celów Umawiające się Strony podejmą co najmniej niezbędne środki w celu:

a) uniemożliwienia osobom nieuprawnionym uzyskania dostępu do urządzeń wykorzystywanych do przetwarzania danych;

b) uniemożliwienia osobom nieuprawnionym wprowadzania danych oraz przeglądania, modyfikacji lub usuwania danych;

c) wykrycia wszelkich działań, o których mowa w lit. a) i b).

10. Umawiające się Strony informują się wzajemnie o wszelkich działaniach, które mogą skutkować naruszeniem lub domniemanym naruszeniem bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych.

11. Umawiające się Strony opracowują plany bezpieczeństwa dotyczące wszystkich systemów.

12. Dane zarejestrowane w komponentach ICS2 są przechowywane przez co najmniej trzy lata od momentu ich rejestracji. Umawiające się Strony mogą przedłużyć ten okres, jeżeli wymagają tego odpowiednie przepisy krajowe.

Artykuł 15

Przetwarzanie danych osobowych

Na potrzeby przetwarzania danych osobowych przechowywanych w ICS2 i UUM&DS

1. Norwegia i państwa członkowskie UE pełnią funkcję administratorów zgodnie z art. 14 Porozumienia.

2. Komisja pełni funkcję podmiotu przetwarzającego i przestrzega obowiązków nałożonych na nią w tym zakresie zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725[14], z tym wyjątkiem, że w przypadku przetwarzania danych na potrzeby monitorowania i oceny wdrożenia wspólnych kryteriów i norm ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz środków kontroli i priorytetowego obszaru kontroli Komisja pełni funkcję współadministratora.

Artykuł 16

Uczestnictwo w rozwijaniu, utrzymaniu i zarządzaniu ICS2

Unia umożliwia ekspertom z danego kraju EFTA uczestnictwo w charakterze obserwatorów w spotkaniach grupy ekspertów ds. celnych oraz odpowiednich grup roboczych poświęconych kwestiom dotyczącym rozwoju, utrzymania i zarządzania ICS2. Unia podejmuje indywidualne decyzje w sprawie uczestnictwa ekspertów z danego państwa EFTA w posiedzeniach grup roboczych, w których reprezentowana jest tylko ograniczona liczba państw członkowskich UE i które podlegają grupie ekspertów ds. celnych.

TYTUŁ III

Artykuł 17

Ustalenia z zakresu finansowania dotyczące obowiązków, zobowiązań i oczekiwań po wdrożeniu i uruchomieniu systemu kontroli importu 2

Jeżeli chodzi o wdrożenie ICS2 w Norwegii, a także uwzględniając rozdział IIa i załącznik I niniejszego Porozumienia, wspomniane ustalenia z zakresu finansowania (zwane dalej „ustaleniem") określają elementy współpracy między stronami dotyczącej ICS2.

a) Komisja opracuje, przetestuje, wdroży i uruchomi komponenty centralne ICS2, oraz będzie zarządzać tymi komponentami, na które składają się wspólny interfejs dla przedsiębiorców oraz wspólne repozytorium (zwane dalej „komponentami centralnymi ICS2"), w tym aplikacje i usługi wymagane do działania i połączenia wspomnianych komponentów centralnych ICS2 z systemami IT w Norwegii, takie jak TAPAS, UUM&DS, oprogramowanie pośredniczące CCN2ng, oraz zobowiązuje się do ich udostępnienia Norwegii.

b) Norwegia opracuje, przetestuje, wdroży i uruchomi krajowe komponenty ICS2 oraz będzie zarządzać tymi komponentami.

c) Norwegia i Komisja zgadzają się wspólnie ponosić koszty związane z opracowywaniem komponentów centralnych ICS2 oraz koszty jednorazowe tych komponentów, a także koszty operacyjne tych komponentów, powiązanych aplikacji

[14] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

i usług wymaganych do ich funkcjonowania i wzajemnego połączenia zgodnie z następującymi ustaleniami:

1) część kosztów prac rozwojowych nad komponentami centralnymi ICS2 Komisja uwzględni w fakturze wystawionej Norwegii zgodnie z lit. d) i e). Koszty prac rozwojowych obejmują koszty opracowania oprogramowania komponentów centralnych oraz zakupu i instalacji powiązanej infrastruktury (sprzętu, oprogramowania, hostingu, licencji itp.). Zgodnie z zasadą podziału chodzi o 4 % wszystkich kosztów wymienionych usług;

2) maksymalne koszty prac rozwojowych wyniosą 550 000 (pięćset pięćdziesiąt tysięcy) EUR na wersję;

3) część kosztów operacyjnych ICS2 i TAPAS Komisja uwzględni w fakturze wystawionej Norwegii zgodnie z lit. f), g) i h). Koszty operacyjne obejmują koszty testów zgodności, utrzymania infrastruktury (sprzęt, oprogramowanie, hosting, licencje itp.), utrzymania komponentów centralnych ICS2 oraz związanych z nimi aplikacji i usług wymaganych do ich eksploatacji i wzajemnego połączenia (zapewnienie jakości, punkt informacyjny i zarządzanie usługami informatycznymi). Zgodnie z zasadą podziału chodzi o 4 % wszystkich kosztów wymienionych usług;

4) koszty operacyjne związane z korzystaniem z ICS2 przez Norwegię nie przekroczą maksymalnej kwoty 450 000 (czterysta pięćdziesiąt tysięcy) EUR rocznie;

5) koszty prac rozwojowych i koszty operacyjne komponentów krajowych ponosi w całości Norwegia;

6) Norwegia będzie informowana o planowanych zmianach wspomnianych kosztów oraz o głównych elementach zmian w ICS2, które mogą mieć wpływ na te koszty.

d) Norwegia zgadza się partycypować w kosztach prac rozwojowych oraz kosztach testów zgodności komponentów centralnych ICS2 poniesionych przed wdrożeniem niniejszego Porozumienia. Do tego celu:

1) Komisja poinformuje Norwegię o szacowanej kwocie niezbędnego wkładu za lata przed wdrożeniem niniejszego Porozumienia;

2) do dnia 15 maja każdego roku, począwszy od dnia 15 maja 2021 r., Komisja będzie występować do Norwegii o wpłacenie jej wkładu na poczet wspomnianych wcześniejszych kosztów w równych ratach w ciągu pierwszych czterech lat korzystania przez Norwegię z ICS2.

e) Norwegia zgadza się partycypować w kosztach prac rozwojowych komponentów centralnych ICS2. Do tego celu:

1) Norwegia zgadza się wpłacić swój wkład na poczet kosztów prac rozwojowych wersji 1, 2 i 3 ICS2;

2) do dnia 15 maja każdego roku, począwszy od dnia 15 maja 2021 r., Komisja będzie występować do Norwegii o wpłacenie jej wkładu na poczet kosztów prac rozwojowych najnowszej wersji na podstawie należycie sporządzonej noty debetowej wystawionej przez Komisję.

f) Norwegia zgadza się partycypować w kosztach operacyjnych komponentów centralnych ICS2. Do tego celu:

1) do dnia 31 lipca każdego roku, począwszy od dnia 31 lipca 2021 r., Komisja będzie powiadamiać Norwegię o szacowanych kosztach operacyjnych na kolejny rok i wysyłać Norwegii na piśmie informację o szacowanej kwocie niezbędnego wkładu do uiszczenia w kolejnym roku. Komisja będzie informować Norwegię w ten sam sposób i w tym samym czasie co każdego innego członka ICS2, a także będzie przekazywać Norwegii informacje o najważniejszych aspektach rozwoju ICS2;

2) do dnia 15 maja 2021 r. Komisja zwróci się do Norwegii tylko o wpłacenie jej rocznego wkładu na poczet kosztów operacyjnych za rok 2020 w wysokości 110 000 EUR, a także szacowanego rocznego wkładu za 2021 r. w wysokości 280 000 EUR. Do dnia 15 maja każdego roku, począwszy od dnia 15 maja 2022 r., Komisja będzie występować do Norwegii o wpłacenie jej rocznego wkładu za dany rok wraz z kwotą różnicy (ujemnej lub dodatniej) za poprzedni rok na podstawie należycie sporządzonej noty debetowej wystawionej przez Komisję;

3) do dnia 31 stycznia każdego roku, począwszy od dnia 31 stycznia 2022 r.,

– Komisja będzie dokonywała rozliczenia rachunków dotyczących przeszłych rocznych kosztów operacyjnych ICS2 i TAPAS na podstawie sumy już wpłaconej przez Norwegię wobec rzeczywistych kosztów poniesionych przez Komisję oraz dostarczy Norwegii wyciąg z rachunku zawierający zestawienie kosztów z wyszczególnieniem poszczególnych usług i dostaw oprogramowania; oraz

– dostarczy Norwegii informacje na temat rzeczywistych kosztów rocznych, tj. rzeczywistych kosztów operacyjnych, za miniony rok. Komisja będzie obliczać rzeczywiste i szacowane koszty zgodnie z umowami zawartymi z wykonawcami zgodnie z obowiązującymi procedurami udzielania zamówień.

Po obliczeniu różnicy (ujemnej lub dodatniej) między kosztami rzeczywistymi a szacowaną kwotą kosztów za poprzedni rok Norwegia otrzyma informację na ten temat za pośrednictwem wyciągu z rachunku sporządzonego przez Komisję. Wyciąg ten będzie obejmował szacowaną roczną kwotę wkładu z uwzględnieniem kwoty różnicy (ujemnej lub dodatniej), dając w rezultacie kwotę netto, na jaką Komisja wystawi Norwegii fakturę za pośrednictwem rocznej noty debetowej.

g) Norwegia dokona płatności po podaniu daty noty debetowej. Wszelkich płatności należy dokonać w ciągu 60 dni na rachunek bankowy Komisji wskazany w nocie debetowej.

h) Jeżeli Norwegia dokona płatności kwot, o których mowa w lit. c), w terminie późniejszym niż terminy wskazane w lit. g), Komisja może naliczyć odsetki za zwłokę (według stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny do swoich operacji w EUR, opublikowanej w serii „C” Dziennika Urzędowego w dniu upływu terminu płatności, powiększonej o 1,5 punktu procentowego). Ta sama stopa będzie miała zastosowanie do płatności dokonywanych przez Unię.

i) Jeżeli Norwegia wystąpi z wnioskiem o przeprowadzenie szczególnych dostosowań istniejących produktów IT lub dostarczenie nowych produktów IT na potrzeby komponentów centralnych ICS2, aplikacji lub usług, zainicjowanie i dokonanie tych

zmian podlega osobnemu, wzajemnemu porozumieniu w zakresie potrzeb dotyczących zasobów i kosztów prac rozwojowych.

j) Wszelkie materiały szkoleniowe tworzone i przechowywane przez Strony są udostępniane wszystkim stronom nieodpłatnie za pomocą środków elektronicznych. Norwegia może kopiować, rozpowszechniać, wyświetlać i wykonywać utwory lub tworzyć utwory zależne na podstawie udostępnianych materiałów szkoleniowych

   1) wyłącznie pod warunkiem wskazania autora takich utworów w sposób określony w udostępnianych materiałach szkoleniowych;

   2) wyłącznie do celów niekomercyjnych.

k) Strony zgadzają się przyjąć i wypełniać swoje odpowiednie zobowiązania związane z korzystaniem z komponentów centralnych ICS2 określonych w załączniku I do niniejszego Porozumienia.

l) W przypadku poważnych wątpliwości co do właściwego funkcjonowania niniejszego załącznika lub ICS2 każda ze Stron może zawiesić stosowanie niniejszego ustalenia, pod warunkiem że druga Strona została powiadomiona o tym na piśmie z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

TYTUŁ IV

WYWOZOWA DEKLARACJA SKRÓCONA

Artykuł 18

Forma i treść wywozowej deklaracji skróconej

1. Wywozową deklarację skróconą składa się z wykorzystaniem technologii przetwarzania danych. Można wykorzystać dokumenty handlowe, portowe lub przewozowe, pod warunkiem że zawierają niezbędne dane.

2. Wywozowa deklaracja skrócona zawiera dane określone na potrzeby takiej deklaracji w rozdziale 3 kolumna A1 i A2 załącznika B do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 i zgodne z ich odpowiednimi formatami, kodami i powtarzalnością określonymi w załączniku B do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447. Wywozową deklarację skróconą wypełnia się zgodnie z uwagami zawartymi w wymienionych załącznikach. Wywozowa deklaracja skrócona jest potwierdzana przez osobę, która ją sporządza.

3. Organy celne zezwalają na złożenie wywozowej deklaracji skróconej w formie papierowej lub w jakikolwiek inny zastępczy sposób zgodnie z uzgodnieniami dokonanymi między organami celnymi tylko w razie zaistnienia jednej z poniższych sytuacji:

   a) jeżeli nie działa system komputerowy organów celnych;

   b) jeżeli nie działa aplikacja elektroniczna osoby składającej wywozową deklarację skróconą, pod warunkiem że organy celne stosują ten sam poziom zarządzania ryzykiem co w przypadku wywozowych deklaracji skróconych sporządzanych z wykorzystaniem technologii przetwarzania danych. Wywozową deklarację skróconą w formie papierowej podpisuje osoba, która ją sporządza. W stosownych przypadkach do wywozowej deklaracji skróconej w formie papierowej załącza się wykazy załadunkowe lub inne odpowiednie wykazy; zawiera ona dane, o których mowa w ust. 2.

4. Każda Umawiająca się Strona określa warunki i procedury, zgodnie z którymi osoba składająca wywozową deklarację skróconą może modyfikować pojedyncze lub liczne dane zawarte w deklaracji po jej złożeniu.

Artykuł 19

Zwolnienie z obowiązku składania wywozowej deklaracji skróconej

1. Wywozowej deklaracji skróconej nie wymaga się w odniesieniu do następujących towarów:

a) energii elektrycznej;

b) towarów wyprowadzanych rurociągiem;

c) przesyłek z korespondencją;

d) towarów w przesyłkach pocztowych;

e) towarów, w przypadku których dozwolone jest ustne zgłoszenie celne lub zgłoszenie przez zwykłe przekroczenie granicy zgodnie z przepisami Umawiających się Stron, z wyjątkiem palet, kontenerów, środków transportu, jak również części zamiennych, akcesoriów i sprzętu na potrzeby wymienionych przedmiotów, przewożonych na podstawie umowy przewozu;

f) towarów znajdujących się w bagażu osobistym podróżnych;

g) towarów objętych karnetami ATA i CPD;

h) towarów uprawnionych do zwolnień zgodnie z Konwencją wiedeńską o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 r., Konwencją wiedeńską o stosunkach konsularnych z dnia 24 kwietnia 1963 r. i innymi konwencjami konsularnymi lub Konwencją nowojorską o misjach specjalnych z dnia 16 grudnia 1969 r.;

i) broni i sprzętu wojskowego wyprowadzanych z obszaru celnego Umawiającej się Strony przez organy odpowiedzialne za obronę wojskową umawiających się stron w ramach transportu wojskowego lub transportu prowadzonego na wyłączny użytek władz wojskowych;

j) następujących towarów wyprowadzanych z obszaru celnego Umawiającej się Strony bezpośrednio do instalacji morskich eksploatowanych przez osobę mającą siedzibę na obszarze celnym Umawiających się Stron:

   1) towarów, które mają zostać wykorzystane do budowy, naprawy, konserwacji lub adaptacji instalacji morskich;

   2) towarów, które mają zostać zamontowane w instalacjach morskich lub które mają stanowić element ich wyposażenia;

   3) środków, które mają być używane lub zostać zużyte w instalacjach morskich;

k) towarów przemieszczanych na podstawie formularza NATO 302 przewidzianego w Umowie między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych, sporządzonej w Londynie dnia 19 czerwca 1951 r. lub na podstawie formularza UE 302 przewidzianego w art. 1 pkt 51 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446;

l) towarów dostarczanych w celu zamontowania jako części lub akcesoria statków wodnych lub powietrznych oraz towarów niezbędnych do działania silników, maszyn lub innego wyposażenia jednostek pływających lub statków powietrznych,

jak również środków spożywczych oraz innych artykułów przeznaczonych do spożycia lub sprzedaży na pokładzie;

m) majątku ruchomego gospodarstwa domowego zdefiniowanego w prawodawstwie odpowiednich Umawiających się Stron, pod warunkiem że nie jest on przewożony na mocy umowy przewozu;

n) towarów wysyłanych z obszarów celnych Umawiających się Stron do Ceuty i Melilli, na Helgoland, do Republiki San Marino, do Watykanu, gminy Livigno oraz szwajcarskich eksklaw celnych Samnaun i Sampuoir;

o) towarów przewożonych na statkach kursujących między portami Umawiających się Stron bez zatrzymywania się w żadnym porcie poza obszarami celnymi Umawiających się Stron;

p) towarów przewożonych statkami powietrznymi kursującymi między portami lotniczymi Umawiających się Stron bez zatrzymywania się w żadnym porcie lotniczym poza obszarami celnymi Umawiających się Stron.

2. Wywozowa deklaracja skrócona nie jest wymagana w przypadkach określonych w umowie międzynarodowej w zakresie bezpieczeństwa zawartej między Umawiającą się Stroną a państwem trzecim, z zastrzeżeniem procedury określonej w art. 9b ust. 3 niniejszego Porozumienia.

3. Umawiające się Strony nie wymagają ujęcia towarów w wywozowej deklaracji skróconej w następujących sytuacjach:

a) w przypadku gdy statek, który transportuje towary między portami Umawiających się Stron, ma zatrzymać się w porcie poza obszarami celnymi Umawiających się Stron, a towary mają pozostać załadowane na pokładzie tego statku podczas postoju w tym porcie poza obszarami celnymi Umawiających się Stron;

b) jeżeli statek powietrzny, który transportuje towary między portami lotniczymi Umawiających się Stron, ma zatrzymać się w porcie lotniczym poza obszarami celnymi Umawiających się Stron, a towary mają pozostać załadowane na pokładzie tego statku powietrznego podczas postoju w tym porcie poza obszarami celnymi Umawiających się Stron;

c) jeżeli towary nie zostały wyładowane w porcie wodnym lub lotniczym ze środka transportu, którym były przewożone przy ich wprowadzaniu na obszary celne Umawiających się Stron i którym będą przewożone przy ich wyprowadzaniu z tych obszarów;

d) jeżeli towary zostały załadowane w poprzednim porcie wodnym lub lotniczym na obszarach celnych Umawiających się Stron, w przypadku gdy złożona została wywozowa deklaracja skrócona lub zastosowanie miało zwolnienie z obowiązku złożenia deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie, oraz towary te pozostają załadowane na środkach transportu, które wywiozą je z obszarów celnych Umawiających się Stron;

e) jeżeli towary czasowo składowane lub objęte procedurą wolnego obszaru celnego są przeładowywane ze środka transportu, który dostarczył je do danego magazynu czasowego składowania lub wprowadził je na wolny obszar celny pod dozorem tego samego urzędu celnego, na pokład statku, statku powietrznego lub pociągu, który wyprowadzi je obszarów celnych Umawiających się Stron, jeżeli spełnione są następujące warunki:

1) przeładunek zostanie przeprowadzony w terminie 14 dni od daty przedstawienia towarów zgodnie z przepisami odpowiedniej Umawiającej się Strony lub – w wyjątkowych okolicznościach – w dłuższym terminie wyznaczonym przez organy celne, jeżeli termin 14 dni okaże się niewystarczający w danych okolicznościach;

2) organom celnym udostępniono informacje o towarach;

3) zgodnie z wiedzą przewoźnika miejsce przeznaczenia towarów oraz ich odbiorca nie zmieniły się;

f) jeżeli towary zostały wprowadzone na obszary celne Umawiających się Stron, ale właściwy organ celny odrzucił je i zostały one w związku z tym niezwłocznie zawrócone do państwa wywozu.

Artykuł 20

Miejsce złożenia wywozowej deklaracji skróconej

1. Wywozową deklarację skróconą składa się do właściwego urzędu celnego na obszarze celnym Umawiającej się Strony, na którym dopełnia się formalności związanych z wyprowadzeniem towarów przeznaczonych do państw trzecich. Jeżeli jednak jako wywozowa deklaracja skrócona wykorzystywane jest zgłoszenie celne wywozowe, to składa się je do właściwego organu Umawiającej się Strony, na której obszarze celnym dopełnia się formalności związanych z wywozem towarów do państwa trzeciego. W każdym przypadku właściwy urząd przeprowadza analizę ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony na podstawie danych uwzględnionych w deklaracji/zgłoszeniu, jak również uznane za konieczne kontrole celne w zakresie bezpieczeństwa i ochrony.

2. Kiedy towary opuszczają obszar celny Umawiającej się Strony i są przewożone do państwa trzeciego przez obszar celny innej Umawiającej się Strony, a po dopełnieniu formalności wywozowych następuje procedura tranzytowa zgodnie z Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej, do celów przekazania danych, o których mowa w art. 18 ust. 2, właściwym organom drugiej z Umawiających się Stron wykorzystuje się system NCTS.

W takim przypadku urząd celny pierwszej z Umawiających się Stron udostępnia wyniki swojej kontroli celnej w zakresie bezpieczeństwa i ochrony organowi celnemu drugiej z Umawiających się Stron, jeżeli:

a) organy celne oceniają ryzyka jako znaczne i wymagające kontroli celnej, a wyniki kontroli potwierdzają wystąpienie zdarzenia niosącego ryzyko; lub

b) wyniki kontroli nie potwierdzają wystąpienia zdarzenia powodującego ryzyko, natomiast zainteresowany organ celny uznaje, że to zagrożenie stanowi znaczne ryzyko w innym miejscu na obszarach celnych Umawiających się Stron; lub

c) jest to konieczne na potrzeby jednolitego stosowania postanowień niniejszego Porozumienia.

Umawiające się Strony wymieniają w ramach systemu, o którym mowa w art. 9e ust. 3 Porozumienia, informacje dotyczące ryzyk wymienionych w lit. a) i b).

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, kiedy towary opuszczają obszar celny Umawiającej się Strony i są przewożone do państwa trzeciego przez obszar celny innej Umawiającej się Strony, a po dopełnieniu formalności wywozowych nie następuje procedura tranzytowa zgodnie z Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej, wywozową deklarację skróconą

składa się bezpośrednio do właściwego urzędu celnego wyprowadzenia drugiej z Umawiających się Stron, jeżeli towary zostaną ostatecznie wyprowadzone do państwa trzeciego.

Artykuł 21

Terminy składania wywozowej deklaracji skróconej

1. Wywozową deklarację skróconą składa się w następujących terminach:

a) w przypadku transportu morskiego:

1) w przypadku przemieszczania przesyłek kontenerowych na trasach innych niż te, o których mowa w pkt 2 i 3, najpóźniej 24 godziny przed załadunkiem towarów na statek, na pokładzie którego mają one opuścić obszary celne Umawiających się Stron;

2) w przypadku przemieszczania przesyłek kontenerowych pomiędzy obszarami celnymi Umawiających się Stron a Grenlandią, Wyspami Owczymi, Islandią lub portami na Morzu Bałtyckim, Morzu Północnym, Morzu Czarnym lub Morzu Śródziemnym oraz wszystkimi portami w Maroku – najpóźniej dwie godziny przed opuszczeniem portu na obszarach celnych Umawiających się Stron;

3) w przypadku przemieszczania przesyłek kontenerowych między francuskimi departamentami zamorskimi, Azorami, Maderą lub Wyspami Kanaryjskimi a terytorium poza obszarami celnymi Umawiających się Stron, jeżeli czas trwania podróży nie przekracza 24 godzin, najpóźniej dwie godziny przed opuszczeniem portu na obszarach celnych Umawiających się Stron;

4) w przypadku przemieszczania nieobejmującego przesyłek kontenerowych – najpóźniej 2 godziny przed opuszczeniem portu na obszarach celnych Umawiających się Stron;

b) w przypadku ruchu lotniczego – najpóźniej 30 minut przed opuszczeniem portu lotniczego na obszarach celnych Umawiających się Stron;

c) w przypadku transportu drogowego lub transportu wodnego śródlądowego – co najmniej godzinę przed planowanym terminem opuszczenia obszarów celnych Umawiających się Stron przez towary;

d) w przypadku transportu kolejowego:

1) jeżeli podróż pociągiem z ostatniej stacji formowania składów pociągów do urzędu celnego wyprowadzenia trwa krócej niż dwie godziny, co najmniej godzinę przed przybyciem towarów do miejsca, dla którego dany urząd celny wyprowadzenia jest urzędem właściwym;

2) we wszystkich innych przypadkach– co najmniej dwie godziny przed planowanym terminem opuszczenia obszarów celnych Umawiających się Stron przez towary.

2. W poniższych sytuacjach termin na złożenie wywozowej deklaracji skróconej odpowiada terminowi obowiązującemu w przypadku aktywnych środków transportu wykorzystywanych celem opuszczenia obszarów celnych Umawiających się Stron:

a) jeżeli towary przybyły do urzędu celnego wyprowadzenia innym środkiem transportu, z którego zostały przeniesione przed opuszczeniem obszarów celnych Umawiających się Stron (transport intermodalny);

b) jeżeli towary przybyły do urzędu celnego wyprowadzenia środkiem transportu, który przy opuszczaniu obszarów celnych Umawiających się Stron sam jest transportowany aktywnym środkiem transportu (transport kombinowany).

3. Terminy, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mają zastosowania w przypadku działania siły wyższej.

4. Niezależnie od postanowień ust. 1 i 2 każda Umawiająca się Strona może podjąć decyzję o zastosowaniu innych terminów:

a) w przypadku ruchu, o którym mowa w art. 20 ust. 2, aby umożliwić wiarygodną analizę ryzyka i przechwycenie przesyłek w celu przeprowadzenia ewentualnych kontroli celnych w zakresie bezpieczeństwa i ochrony dotyczących tych przesyłek;

b) w przypadku umowy międzynarodowej dotyczącej bezpieczeństwa między tą Umawiającą się Stroną a państwem trzecim, z zastrzeżeniem procedury przewidzianej w art. 9b ust. 3 niniejszego Porozumienia.

3. ZAŁĄCZNIK II do Protokołu 10 do Porozumienia EOG otrzymuje brzmienie:

ZAŁĄCZNIK II

UPOWAŻNIONY PRZEDSIĘBIORCA

TYTUŁ I

PRZYZNANIE STATUSU UPOWAŻNIONEGO PRZEDSIĘBIORCY

Artykuł 1

Przepisy ogólne

Kryteria przyznawania statusu upoważnionego przedsiębiorcy obejmują:

a) brak poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego i przepisów podatkowych, w tym brak skazania za poważne przestępstwo karne związane z działalnością gospodarczą wnioskodawcy;

b) wykazanie przez wnioskodawcę, iż posiada wysoki poziom kontroli swoich operacji i przepływu towarów zapewniony przez system zarządzania ewidencją handlową oraz – w stosownych przypadkach – transportową, co umożliwia przeprowadzanie odpowiednich kontroli celnych;

c) wypłacalność, którą uznaje się za wykazaną, jeżeli wnioskodawca ma dobrą sytuację finansową pozwalającą mu na wypełnianie swoich zobowiązań, stosownie do rodzaju prowadzonej przez niego działalności gospodarczej;

d) odpowiednie standardy bezpieczeństwa i ochrony, które uznaje się spełnione, jeżeli wnioskodawca wykaże, że utrzymuje odpowiednie środki zapewniające bezpieczeństwo i ochronę międzynarodowego łańcucha dostaw, w tym w obszarach integralności fizycznej i kontroli dostępu, procesów logistycznych i obsługi

szczególnych rodzajów towarów, personelu oraz identyfikacji swoich partnerów biznesowych.

Artykuł 2

Spełnianie wymogów

1. Kryterium ustanowione w art. 1 lit. a) uznaje się za spełnione, jeżeli:

a) żaden organ administracyjny ani sądowy nie wydał decyzji, w której stwierdzono by, że jedna z osób opisanych w lit. b) dopuściła się w ciągu ostatnich trzech lat poważnych lub powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych w odniesieniu do jej działalności gospodarczej; oraz

b) żadna z poniższych osób, w stosownych przypadkach, nie została skazana za poważne przestępstwo karne związane z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą, w tym działalnością gospodarczą prowadzoną przez wnioskodawcę:

   1) wnioskodawca;

   2) pracownik odpowiedzialny (pracownicy odpowiedzialni) za sprawy celne wnioskodawcy oraz

   3) osoba(-y) kierująca(-e) przedsiębiorstwem wnioskodawcy lub pełniąca(-e) funkcje kontrolne nad jego zarządzaniem.

2. Kryterium, o którym mowa w art. 1 lit. a), można jednak uznać za spełnione, jeżeli organ celny właściwy do wydania decyzji uzna naruszenie za nieistotne, biorąc pod uwagę liczbę lub skalę powiązanych operacji, i nie będzie miał wątpliwości co do tego, że wnioskodawca działał w dobrej wierze.

3. Jeżeli osoba, o której mowa w niniejszym artykule ust. 1 lit. b) pkt 3, inna niż wnioskodawca, ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim, organ celny właściwy do wydania decyzji ocenia, czy kryterium, o którym mowa w art. 1 lit. a), zostało spełnione, w oparciu o dostępną ewidencję i informacje.

4. Jeżeli wnioskodawca prowadzi działalność krócej niż trzy lata, organ celny właściwy do wydania decyzji ocenia, czy kryterium, o którym mowa w art. 1 lit. a), zostało spełnione, w oparciu o dostępną mu ewidencję i informacje.

Artykuł 3

Skuteczny system zarządzania ewidencją handlową i transportową

Kryterium ustanowione w art. 1 lit. b) uznaje się za spełnione w przypadku spełnienia następujących warunków:

a) wnioskodawca prowadzi system księgowy zgodny z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości obowiązującymi w Umawiających się Stronach, w których prowadzona jest księgowość, pozwalający na przeprowadzanie kontroli celnych opartych na audycie oraz utrzymuje historyczny rejestr danych przedstawiający ścieżkę audytu od chwili wprowadzenia danych do akt;

b) księgi rachunkowe prowadzone przez wnioskodawcę na potrzeby celne są zintegrowane z systemem księgowym wnioskodawcy lub zapewniają możliwość przeprowadzania kontroli krzyżowych poprzez zestawianie stosownych informacji z danymi przechowywanymi w systemie księgowym;

c) wnioskodawca umożliwia organowi celnemu fizyczny dostęp do swoich systemów księgowych oraz, w stosownych przypadkach, do swojej ewidencji handlowej i transportowej;

d) wnioskodawca umożliwia organowi celnemu elektroniczny dostęp do swoich systemów księgowych oraz, w stosownych przypadkach, do swojej ewidencji handlowej i transportowej, jeżeli takie systemy lub taka ewidencja są prowadzone w formie elektronicznej;

e) wnioskodawca posiada strukturę administracyjną odpowiednią dla rodzaju i skali prowadzonej przez siebie działalności, która umożliwia zarządzanie przepływem towarów, a także przeprowadza kontrole wewnętrzne zapewniające możliwość zapobiegania błędom oraz wykrywania i korygowania błędów, a także możliwość zapobiegania nielegalnym lub nieprawidłowym transakcjom oraz wykrywania takich transakcji;

f) w stosownych przypadkach wnioskodawca stosuje odpowiednie procedury obsługi pozwoleń przyznanych zgodnie ze środkami polityki handlowej lub związanych z handlem produktami rolnymi;

g) wnioskodawca stosuje odpowiednie procedury archiwizacji ewidencji i informacji oraz ochrony przed utratą informacji;

h) wnioskodawca zapewnia, że odpowiedni pracownicy zostali poinstruowani o obowiązku powiadamiania organów celnych w każdym przypadku wykrycia trudności związanych z przestrzeganiem przepisów, oraz ustanawia procedury powiadamiania organów celnych o wystąpieniu takich trudności;

i) wnioskodawca stosuje odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu zapewnienia ochrony swojego systemu komputerowego przed nieupoważnionym dostępem oraz w celu ochrony swojej dokumentacji;

j) w stosownych przypadkach wnioskodawca stosuje zadowalające procedury postępowania z pozwoleniami na przywóz i z pozwoleniami na wywóz związanymi z zakazami i ograniczeniami, w tym środki zapewniające możliwość odróżnienia towarów objętych zakazami lub ograniczeniami od innych towarów, oraz zapewnia przestrzeganie takich zakazów i ograniczeń.

Artykuł 4

Wypłacalność

1. Kryterium ustanowione w art. 1 lit. c) uznaje się za spełnione, jeżeli wnioskodawca:

a) nie został postawiony w stan upadłości;

b) w okresie trzech lat przed złożeniem wniosku wywiązywał się z zobowiązań finansowych związanych z uiszczaniem należności celnych i wszelkich innych należności, podatków lub opłat pobieranych w związku z przywozem lub wywozem towarów;

c) wykaże na podstawie ewidencji i informacji obejmujących okres trzech lat poprzedzających złożenie wniosku, że jego sytuacja finansowa umożliwia mu wywiązanie się ze spoczywających na nim zobowiązań, biorąc pod uwagę rodzaj i skalę prowadzonej działalności gospodarczej, a także udowodni, że nie posiada żadnych ujemnych aktywów netto, chyba że istnieje możliwość pokrycia takich aktywów.

2. Jeżeli wnioskodawca prowadzi działalność krócej niż trzy lata, jego wypłacalność, o której mowa w art. 1 lit. c), weryfikuje się w oparciu o dostępne ewidencje i informacje.

Artykuł 5

Normy bezpieczeństwa i ochrony

1. Kryterium ustanowione w art. 1 lit. d) uznaje się za spełnione w przypadku spełnienia następujących warunków:

a) budynki, które mają być użytkowane w związku z działaniami objętymi pozwoleniem, zapewniają ochronę przed nieuprawnionym dostępem i są zbudowane z materiałów odpornych na próby uzyskania nieuprawnionego dostępu;

b) podjęto odpowiednie środki uniemożliwiające uzyskanie nieuprawnionego dostępu do biur, stref wysyłkowych, doków załadunkowych, przestrzeni ładunkowej lub innych tego rodzaju miejsc;

c) podjęto odpowiednie środki w zakresie postępowania z towarami, które obejmują ochronę przed nieuprawnionym wprowadzaniem lub wymianą towarów, ochronę przed niewłaściwym postępowaniem z towarami oraz ochronę przed manipulowaniem jednostkami ładunku;

d) wnioskodawca podjął środki umożliwiające precyzyjne zidentyfikowanie jego partnerów handlowych oraz zagwarantowanie, poprzez realizację odpowiednich postanowień umownych lub wdrożenie innych stosownych środków zgodnie z modelem biznesowym wnioskodawcy, że tacy partnerzy handlowi zapewniają bezpieczeństwo swojej części międzynarodowego łańcucha dostaw;

e) wnioskodawca poddaje potencjalnych pracowników, którzy mają zostać zatrudnieni na stanowiskach o istotnym znaczeniu dla bezpieczeństwa, kontrolom bezpieczeństwa w zakresie dopuszczalnym na mocy prawa krajowego oraz, w uzasadnionych przypadkach, okresowo kontroluje pracowników zatrudnionych na takich stanowiskach;

f) wnioskodawca ustanowił odpowiednie procedury bezpieczeństwa na potrzeby wszelkich zewnętrznych dostawców usług, z którymi zawarł umowy;

g) wnioskodawca zapewnił regularny udział zatrudnianych przez siebie pracowników odpowiedzialnych za kwestie bezpieczeństwa w programach na rzecz podnoszenia świadomości w zakresie bezpieczeństwa;

h) wnioskodawca wyznaczył osobę do kontaktów kompetentną w kwestiach bezpieczeństwa i ochrony.

2. Jeżeli wnioskodawca jest posiadaczem świadectwa bezpieczeństwa i ochrony wydanego na podstawie międzynarodowej konwencji lub międzynarodowej normy Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej lub normy europejskiej europejskiego organu normalizacyjnego, takie świadectwo bierze się pod uwagę przy sprawdzaniu, czy spełniono kryteria ustanowione w art. 1 lit. d).

Kryteria uznaje się za spełnione w zakresie, w jakim uda się potwierdzić, że kryteria wydania takiego świadectwa są takie same jak kryteria przewidziane w art. 1 lit. d) lub są równoważne tym kryteriom.

3. Jeżeli wnioskodawca jest zarejestrowanym agentem lub znanym nadawcą w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego, kryteria ustanowione w ust. 1 uznaje się za spełnione w odniesieniu do lokalizacji i działalności, dla których wnioskodawca uzyskał status

zarejestrowanego agenta lub znanego nadawcy, w zakresie w jakim kryteria przyznawania statusu zarejestrowanego agenta lub znanego nadawcy są identyczne lub równoważne kryteriom ustanowionym w art. 1 lit. d).

TYTUŁ II

UŁATWIENIA PRZYZNAWANE UPOWAŻNIONYM PRZEDSIĘBIORCOM

Artykuł 6

Ułatwienia przyznawane upoważnionym przedsiębiorcom

1. W przypadku gdy upoważniony przedsiębiorca składa we własnym imieniu, w celach bezpieczeństwa i ochrony, wywozową deklarację skróconą w formie zgłoszenia celnego lub zgłoszenia do powrotnego wywozu, nie są wymagane żadne inne dane niż te określone w tych zgłoszeniach.

2. W przypadku gdy upoważniony przedsiębiorca składa w imieniu innej osoby, która również jest upoważnionym przedsiębiorcą, w celach bezpieczeństwa i ochrony, wywozową deklarację skróconą w formie zgłoszenia celnego lub zgłoszenia do powrotnego wywozu, nie są wymagane żadne inne dane niż te określone w tych zgłoszeniach.

Artykuł 7

Uprzywilejowane traktowanie w odniesieniu do oceny i kontroli ryzyka

1. Upoważniony przedsiębiorca podlega mniejszej liczbie kontroli fizycznych i kontroli bezpieczeństwa dokumentów niż inni przedsiębiorcy.

2. W przypadku gdy upoważniony przedsiębiorca złożył przywozową deklarację skróconą lub został upoważniony do złożenia zgłoszenia celnego lub deklaracji do czasowego składowania zamiast przywozowej deklaracji skróconej lub w przypadku gdy upoważniony przedsiębiorca został upoważniony do wykorzystania komercyjnych, portowych lub transportowych systemów informacyjnych w celu przedłożenia danych z przywozowej deklaracji skróconej, o której mowa w art. 10 ust. 8 niniejszego Porozumienia i art. 1 ust. 4 załącznika I, właściwy organ celny powiadamia upoważnionego przedsiębiorcę o fakcie wybrania danej przesyłki do przeprowadzenia jej kontroli fizycznej. Powiadomienia dokonuje się przed przybyciem towarów na obszar celny Umawiających się Stron.

Powiadomienie to udostępnia się także przewoźnikowi, jeżeli nie jest on upoważnionym przedsiębiorcą, o którym mowa w akapicie pierwszym, pod warunkiem że przewoźnik ten jest upoważnionym przedsiębiorcą i jest podłączony do systemów teleinformatycznych związanych z deklaracjami, o których mowa w akapicie pierwszym.

Powiadomienia tego nie dokonuje się, jeżeli może ono zagrozić możliwości przeprowadzenia kontroli lub jej wynikom.

3. Jeżeli przesyłki zgłoszone przez upoważnionego przedsiębiorcę zostały wybrane do poddania ich kontroli fizycznej lub do kontroli dokumentów, kontrole te przeprowadza się w pierwszej kolejności.

Na wniosek upoważnionego przedsiębiorcy kontrole mogą zostać przeprowadzone w miejscu innym niż miejsce, w którym towary muszą zostać przedstawione organom celnym.

Artykuł 8

Wyłączenie z uprzywilejowanego traktowania

Uprzywilejowane traktowanie, o którym mowa w art. 7, nie ma zastosowania do żadnych kontroli celnych bezpieczeństwa związanych z podwyższonym poziomem zagrożenia lub obowiązkami kontrolnymi określonymi w pozostałych przepisach.

W pierwszej kolejności organy celne przeprowadzają jednak niezbędne czynności, formalności i kontrole przesyłek zgłoszonych przez upoważnionego przedsiębiorcę.

TYTUŁ III

ZAWIESZENIE, UNIEWAŻNIENIE I COFNIĘCIE STATUSU UPOWAŻNIONEGO PRZEDSIĘBIORCY

Artykuł 9

Zawieszenie statusu

1. Właściwy organ celny zawiesza decyzję przyznającą status upoważnionego przedsiębiorcy, jeżeli:

a) dany organ celny uważa, że mogą istnieć wystarczające podstawy do unieważnienia lub cofnięcia decyzji, ale nie dysponuje jeszcze wszystkimi niezbędnymi elementami do podjęcia decyzji w sprawie takiego unieważnienia lub cofnięcia;

b) dany organ celny uważa, że warunki wydania decyzji nie zostały spełnione lub że posiadacz decyzji nie wypełnia wszystkich obowiązków nałożonych na mocy tej decyzji oraz że właściwe jest, aby zagwarantować posiadaczowi decyzji odpowiedni czas na podjęcie środków w celu zapewnienia spełnienia warunków lub wypełnienia obowiązków;

c) posiadacz decyzji domaga się takiego zawieszenia, ponieważ jest czasowo niezdolny do spełnienia warunków określonych w odniesieniu do decyzji lub nie jest w stanie wypełnić obowiązków nałożonych na mocy tej decyzji.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. b) i c), posiadacz decyzji powiadamia organ celny o środkach, jakie podejmie w celu zapewnienia spełnienia warunków lub wypełnienia obowiązków, a także o okresie potrzebnym mu na podjęcie tych środków.

Jeżeli przedsiębiorca podjął zgodnie z oczekiwaniami organów celnych środki konieczne w celu spełnienia warunków i kryteriów nałożonych na upoważnionego przedsiębiorcę, organ celny wydający upoważnienie cofa zawieszenie.

3. Zawieszenie nie ma wpływu na postępowanie celne rozpoczęte przed datą zawieszenia, które nie zostało jeszcze zakończone.

4. Posiadacz decyzji jest powiadamiany o jej zawieszeniu.

Artykuł 10

Unieważnienie statusu

1. Decyzja przyznająca status upoważnionego przedsiębiorcy zostaje unieważniona, jeżeli zostaną spełnione wszystkie z następujących warunków:

a) decyzja została podjęta na podstawie nieprawidłowych lub niekompletnych informacji;

b) posiadacz decyzji wiedział lub powinien był wiedzieć, że informacje są nieprawidłowe lub niekompletne;

c) decyzja byłaby inna, gdyby informacje były prawidłowe i kompletne.

2. Posiadacz decyzji jest powiadamiany o jej unieważnieniu.

3. Jeżeli w decyzji wydanej zgodnie z przepisami prawa celnego nie określono inaczej, unieważnienie decyzji jest skuteczne od dnia, w którym pierwotna decyzja stała się skuteczna.

Artykuł 11

Cofnięcie statusu

1. Właściwe organy celne cofają decyzję przyznającą status upoważnionego przedsiębiorcy:

a) jeżeli jeden lub kilka warunków wymaganych do jej wydania nie zostało spełnionych lub przestało być spełnianych; lub

b) na wniosek posiadacza decyzji; lub

c) jeżeli posiadacz decyzji nie podejmie, w wyznaczonym terminie od upływu zawieszenia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) i c), środków niezbędnych do spełnienia warunku określonego w odniesieniu do tej decyzji lub nie jest w stanie wypełnić obowiązków nałożonych na mocy tej decyzji.

2. Cofnięcie staje się skuteczne w dniu następującym po dniu powiadomienia.

3. Posiadacz decyzji jest powiadamiany o jej cofnięciu.

TYTUŁ IV

Artykuł 12

Wymiana informacji

Umawiające się Strony przekazują sobie regularnie informacje na temat swoich upoważnionych przedsiębiorców do celów bezpieczeństwa, uwzględniając następujące informacje:

a) numer identyfikacyjny przedsiębiorcy (TIN – Trader Identification Number) w formacie zgodnym z przepisami dotyczącymi systemu rejestracji i identyfikacji przedsiębiorców (EORI);

b) nazwa i adres upoważnionego przedsiębiorcy;

c) numer dokumentu nadającego status upoważnionego przedsiębiorcy;

d) obecny status (obowiązujący, zawieszony, cofnięty);

e) okresy zmiany statusu;

f) dzień, w którym decyzja i późniejsze zdarzenia (zawieszenie i cofnięcie) stają się skuteczne;

g) organ, który wydał decyzję.